

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

47. ČÍSLO / XXI. ROČNÍK

12 Kč • 0,55 €

24. LISTOPADU 2013

Z obsahu:

O společenství v duchovních dobrech

Katecheze
Svatého otce Františka
6. listopadu 2013
- strana 2 -

Quas primas

Z encykliky Pia XI.
o Kristu Králi
- strana 4 -

Ježíš Kristus nás vyzývá: „Snažte se ze všech sil!“

- strana 7 -

Bůh sám je mezi námi

P. Danko Perutina
Kázání na závěr
24. festivalu mládeže
v Medjugorje
- strana 8 -

Prosím a děkuji

P. Bernward Deneke FSSP
- strana 10 -

Matka lásky nám dala milost nejkrásnějšího darů, po jakém touží manželé - dítě

- strana 11 -

Slavit mši svatou, zpovídat a nabízet osobní kontakt

Pater Michel-Maria
a obnova jedné farnosti
v centru Marseille
- strana 12 -

*„...až zetlí všechny trůny světa, na trůně svém se zaskvěje:
král panující v hloubi duší, skryt jako zpěv těm, kdo jsou hluchí,
král svrchované naděje...“ (V. Renč: Popelka Nazaretská)*

Editorial

Naším Králem je Ježíš Kristus! Tak zaznívá v tuto neděli hlas věřících ve všech kostelích světa. A tak čteme i na následujících stránkách.

Encyklika Pia XI. o Kristu Králi, ačkoliv je stará téměř 90 let, je velmi aktuální i dnes, a to nejen proto, že zavedla slavnost Ježíše Krista Krále. (str. 4) Jasně totiž vysvětluje, že Ježíš je Králem celého světa, a to i tehdy, když v něho lidé nevěří. Proto ti, kdo řídí národy, by měli usilovat o to, aby je vedli ve shodě s Boží vůlí, neboť jen tak mohou učinit svěřený lid skutečně šťastným. Vždy, když se mocní tohoto světa obrátili proti Církvi, nebyla jejich vláda blahem pro lid, nebyl mír mezi národy, ba došlo k zoufalému úpadku autority, neboť ta je založena na vztahu k Bohu Stvořiteli, Dárci všech dober.

Slovy P. Michel-Marii, který se těší záplavě milostí ve své farnosti v Marseille: „Bůh dává tam, kde je uctíván.“ (str. 12) Jako hlavní hnací sílu obnovy své farnosti pak vidí P. Michel-Maria: mši svatou, Pannu Marii a viditelně žité a zcela vydané kněžství. Je to recept i pro obnovu každého z nás: život ze svátosti, s Pannou Marií a ve věrnosti svému stavu, povolání. A přidejme i četbu Písma svatého, ve kterém je Slovo života, odpovídající na mnohé naše otázky. (str. 7)

Že Bůh mnoho dává na přímluvu Panny Marie, vidíme na svědectví manželů, kteří si vyprosili zázrak početí a narození dítěte. (str. 11) Nejde jen o samotný fakt, že jim odborní lékaři diagnosticky ověřili neplodnost, ale jde především o to, že jejich těžká životní situace je přivedla skrze Pannu Marii zpět k Bohu. Když budeme o vigílii za počatý lidský život (před 1. nedělí adventní) prosit Boha o milost, nezapomeňme na přímluvu Matky Boží a Matky naší – ona miluje své děti a chrání je, zvláště když se k ní utíkají.

Každý Boží dar, každé setkání s Kristem, zvláště ve svátostech, je mimořádnou milostí pro člověka k tomu, aby jeho srdce oslavovalo jediného Krále vesmíru, ať už ve chválách, v díkůvzdáních, či v prosbách – všechno je oslavou Boha a všechno je obsahem mše svaté. (str. 10) A každé setkání s Kristem ve svátostech nás vybízí, abychom sdíleli s ostatními spásu, kterou jsme mohli spatřit, dotknout se jí a přijmout ji – říká Svatý otec František.

„Ježíš by nás chtěl mít všechny u sebe, abychom viděli jeho slávu. Opravdu všechny – kdyby tito všichni jenom chtěli...“ (str. 7)

Daniel Dehner

O společenství v duchovních dobrech

Katecheze Svatého otce Františka při generální audienci na náměstí Sv. Petra v Římě, 6. listopadu 2013

Dobrý den, drazí bratři a sestry! Minulou středu jsem mluvil o společenství svatých, chápaném jako společenství mezi svatými osobami, tedy mezi námi věřícími. Dnes bych chtěl prohloubit další aspekt této skutečnosti. Vzpomínáte si, že jde o dva aspekty. Jedním je společenství mezi námi, jednota nás, kteří tvoříme společenství, a druhým aspektem je společenství v duchovních dobrech, svatých věcech. Tyto dva aspekty se spolu těsně pojí. Společenství mezi křesťany totiž roste účastí na duchovních dobrech. Zamysleme se zvláště nad svátostmi, charismaty a láskou (srov. KKC 949–953). V jednotě a ve společenství rosteme svátostmi, charismaty, která každý má, protože je dostal od Ducha Svatého, a láskou.

Nejprve *společenství ve svátostech*. Svátosti vyjadřují a uskutečňují účinné a hluboké společenství mezi námi, ponevadž v nich se setkáváme s Kristem Spasitelem a skrze Něho s našimi bratry ve víře. Svátosti nejsou zdáním, nejsou rituálem. Svátosti jsou Kristovou silou, ve svátostech je Ježíš Kristus. Když slavíme mši, je v Eucharistii živý Ježíš, právě On, který je živý, nás shromažďuje, vytváří z nás společenství a umožňuje nám ctít Otce. Každý z nás totiž je křtem, biřmováním a Eucharistií přivtělen ke Kristu a sjednocen s celým společenstvím věřících. Proto církev na jedné straně „tvorí“ svátosti a na druhé zase svátosti vytvářejí církev, budují ji, rodí nové děti, shromažďují je ve svatý Boží lid a upevňují jejich příslušnost.

Každé setkání s Kristem, který nám ve svátostech dává spásu, nás vybízí, abychom „šli“ a sdíleli s druhými spásu, kterou jsme mohli spatřit, dotknout se jí, potkat a přijmout a která je opravdu věrohodná, protože je láskou. Tímto způsobem nás svátosti nutí být misionáři, a apoštolské úsilí nést evangelium do každého prostředí, i do toho nejvíce nevraživého, je nejautentičtější ploidem stálosti svátostného života, neboť

je účastí na spásonosné iniciativě Boha, který chce všem darovat spásu. Svátostná milost v nás žije silnou a radostnou vírou, která umí žasnout nad Božími divy a odolávat idolům tohoto světa. A proto je důležité tvořit společenství; je důležité, aby děti byly pokřtěny brzo; je důležité, aby byly biřmovány. Proč? Protože v tom spočívá přítomnost Ježíše Krista v nás, z ní se nám dostává pomoci. Je důležité, abychom šli ke svátosti smíření, když cítíme, že jsme hříšníci. Někdo řekne: „Otče, ale já mám strach, že mě kněz bude plísnit.“ Nikoli, kněz tě nebude plísnit. Viš, s kým se setkáváš ve svátosti smíření? S Ježíšem Kristem, který ti odpustí. Očekává tě tam Ježíš, a to je svátost. A tak roste celá církev.

Druhým aspektem společenství ve svatých věcech je *společenství charismat*. Duch Svatý uděluje věřícím množství duchovních darů a milostí. Toto – řekněme – „vynalézavé“ bohatství darů Ducha Svatého je zaměřeno na budování církve. „Charisma“ je trochu obtížné slovo. „Charismata“ jsou dary, které dostáváme od Ducha Svatého. Jeden dostal darem, že je takový, nebo určitou schopnost či možnost... Ale tyto dary jsou nám dány nikoli proto, aby zůstaly skryty, nýbrž proto, aby z nich něco měli druzí. Nejsou dány k dobru toho, kdo je obdržel, ale k užítku Božího lidu. Pokud však nějaké charisma, některý z oněch darů slouží k potvrzení obdarovaného, potom je pochybné, zda je toto charisma autentické, anebo zda je autenticky žito. Charismata jsou zvláštní milosti, které jsou dány některým, aby z nich měli užitek mnozí jiní. Jsou to schopnosti, inspirace a vnitřní vnuknutí, která se rodí ve vědomí, a zkušenosti určitých lidí, kteří jsou povoláni, aby se dali do služeb společenství. Tyto duchovní dary se přičítají ke svátosti církve a jejího poslání. Všichni jsme povoláni respektovat je v sobě a v druhých a přijímat je jako podněty užitečné pro přítomnost a plodnost církve. Svatý

Dokončení na str. 9

V poslední neděli církevního roku jsi pozván, aby ses účastnil intronizace nejvyššího Pána. Zanechej všeho a pospěš na Golgotu a vzdej hold Králi, který zde právě nastupuje svou vládu. Nesmí tě překvapit zcela neobvyklé okolnosti. Jeho království začíná ve znamení, kterému se bude odporovat⁽¹⁾. Tento Král chce, aby od samého začátku jeho panování bylo zřejmé, že si jako nejvyšší vládce bude počínat zcela jinak, než jak si vedou pozemští vladaři. Oni odnímají svým poddaným syny, dcery, pole a stáda, aby se lid stal jejich otrokem a úpěl pod jejich žezlem⁽²⁾. To, čím se holedbají pozemští králové, mohl Ježíš získat velmi lehce. Satan mu to nabízel již před třemi roky, ale on odmítl⁽³⁾, protože jeho království není z tohoto světa. Ačkoliv je od věčnosti svrchovaným Pánem všeho, co je, nikdy zatím nevystupoval z pozice krále. Nemluvil o svém království, nýbrž hlásal Boží království. Vyhybal se každé příležitosti, kdy jej lid, uchvácený vidinou pozemského blaha, chtěl provolat za svého krále.

Nyní však nastala situace, kdy zcela určitě nikdo nevystoupí, aby ho provolal králem. Boží Syn se ke svým královským ambicím hlásí oficiálně ve chvíli, kdy má na svých ramenou potupný plášť a kolem spánků věnec z trní. Takového krále se nebojí na své teritorium připustit ani císařův místodržící a strážce státní svrchovanosti. Ježíšův strohý trůn složený ze dvou trámů dostane jedinou výzdobu: tabuli s úředním nápisem, který ve třech světových jazycích potvrzuje Ježíšovu královskou důstojnost.

Mnoho trůnů těch nejmocnějších je potřísněno krví poddaných. Tento trůn je poznamenán jen krví svého krále. Je to proklaté dřevo hanby⁽⁴⁾. Tento král nejen že nikoho nezotročuje, ale sám se stal poslušným až k smrti, a to smrti na kříži⁽⁵⁾. Uskutečňuje se tu úředně to, co sám předpověděl, když prohlásil, že svou královskou moc začne uplatňovat až od chvíle, kdy se bude zdát, že se dostal do postavení naprosté bezmocnosti: *Až budu povýšen od země, potáhnu všechno k sobě.*⁽⁶⁾

Jak tedy probíhá slavnost Královny intronizace? Cizí žoldněři, kteří ho přiblížili na jeho trůn, ho pokládají za blázna. A představitelé jeho vlastního národa? Holedbají se tím, že jsou znalci Písma. Jak to, že nepoznávají, že zde realizují přes-

Intronizace Krále králů

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní neděle

Pane, rozpomeň se na mě, až přijdeš do svého království.

ně to, co už před staletími viděl Žalmista? *Zlovolná tlupa mě obkličuje, probodli mé ruce i mé nohy, takže mohu spočítat všechny své kosti, zevlují, pasou se pohledem na mě, dělí se o můj oděv, losují o můj šat.*⁽⁷⁾ Spolu se svedeným lidem výsměšně navrhují Ukřižovanému, aby prokázal svou moc způsobem, který by uvítal i jeho odvěký Protivník: *Je-li izraelský král, ať sestoupí nyní z kříže, a my v něho uvěříme.*⁽⁸⁾ Vzdávají tak hold svrchované neposlušnosti svému Králi, který z výše svého kříže vidí nejen reprezentanty svého národa, ale všechny zpronevěřené národy budoucích pokolení, na kterých se uskutečňuje Hospodinovo slovo: *Zavrhlí mě, abych nad nimi nekráloval. Všim co dělají, dokazují, že mě opustili.*⁽⁹⁾

Pán na tuto nevděčnost odpovídá tak, že prosí za nešťastníky Otce. Připoj se k jeho prosbě, aby *zlovolné tlupě* nepřičítal za hřích jejich rouhání, aby jim odpustil, *protože nevědí, co činí,*⁽¹⁰⁾ a aby byl milostiv i těm, kteří by měli dobře vědět, co dělají. Nemysli jen na ty, kteří jsou tu kolem. Modli se s trpícím Králem za všechny, kteří teprve nastoupí a budou se stejnou drzostí diktovat, jak se má tento Král chovat a jak má vypadat jeho království. Ty přece víš, jak má vypadat. Připomeň si jeho názorné obrazy o nebeském království a hlavně se je snaž chápat tak, jak to Král a Mistr myslel. Nezačíná tu jeho království právě jako hořčičné zrno? Král sice nevlastní ani píď země, ale nachází svého prvního poddaného, který jediný se zastává veřejně svého Vládce.

Ukřižovali ho spolu s Ježíšem, který se stal jemu *podobným ve všem kromě hříchu*. Visí tu vedle židovského krále pouze jako zločinec, anebo je to první učedník, který doslova *vzal na sebe svůj kříž a následoval Pána?*⁽¹¹⁾ To vůbec není náhoda, že právě tento člověk je první, koho Král králů doslova *přitahuje, když byl pozdvížen od země*. Do Ježíšova království budou spěchat s vírou a důvěrou především lidé, které zavalilo utrpení a obtížil hřích.

Liturgická čtení

1. čtení - 2 Sam 5,1-3

Všechny izraelské kmeny přišly k Davidovi do Hebronu a řekly: „Hle, jsme tvá kost a tvoje maso. Již dávno, když byl Saul králem nad námi, řídil jsi všechny záležitosti Izraele a Hospodin ti řekl: Ty budeš pást můj izraelský lid, ty budeš vládcem nad Izraelem.“ Přišli tedy všichni přední mužové izraelské ke králi do Hebronu a král David s nimi v Hebronu uzavřel smlouvu před Hospodinem, oni pak pomazali Davida za krále nad Izraelem.

2. čtení - Kol 1,12-20

Bratři! Děkujeme Bohu Otci, že vám dal účast na životě věřících ve světle. On nás totiž vytrhl z moci temnoty a převedl do království svého milovaného Syna. V něm máme vykoupení a odpuštění hříchů. On je věrný obraz neviditelného Boha, prvorozený z celého tvorstva. V něm bylo stvořeno všechno na nebi i na zemi, svět viditelný i neviditelný:

Dokončení na str. 5

Zeptej se odsouzenec Dismase, co mu otevřelo oči do té míry, že je schopen vidět ve zmučeném Kristu Krále, zatímco vysoce postavení, vzdělaní a podle vlastního přesvědčení spravedliví nejsou schopni pochopit vůbec nic? Je to upřímné přiznání vlastní hříšnosti. Nejvyšší nespravedlnost a křivda, jaké se dopouští svět na jeho nevinném Spolupříticím, přivádí ho k poznání vlastního podílu na tomto násilí a bezpráví. Na rozdíl od svého druhu po levici nehledá způsob, jak utéci z kříže, nýbrž jak zužitkovat *zaslouženou odplatu*. Uvěřil ve všemohoucnost Bezmocného tak pevně, že prosí jen o jedno: *Pane, pamatuj na mne, až přijdeš do svého království.*

Že tě dobrotivý Otec vytrhl z temnoty a převedl do království svého milovaného Syna, není o nic menší zázrak než toto první svatořečení v jeho dějinách. Děkuj proto ustavičně spolu s Dismasem, že vás učinil účastnými údělu věřících ve světle.

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ Lk 2,34; ⁽²⁾ srov. 1 Sam 8,10-18;

⁽³⁾ srov. Mt 4,8-9; ⁽⁴⁾ Gal 3,13; Dt 21,23;

⁽⁵⁾ Flp 2,8; ⁽⁶⁾ Jan 12,32;

⁽⁷⁾ Ž 22,17-19; ⁽⁸⁾ Mt 27,40; ⁽⁹⁾ 1 Sam 8,7-8;

⁽¹⁰⁾ Lk 23,34; ⁽¹¹⁾ srov. Lk 14,27

QUAS PRIMAS

Z encykliky Pia XI. o Kristu Králi (11. 12. 1925)

Nauka o království Kristově

Už dávno je obecným zvykem nazývat Krista Králem v přeneseném slova smyslu pro onu nejvyšší dokonalost, kterou vyniká nad všechny tvory. Tímto způsobem je Kristus Králem nad rozumem člověka, a to ne tak pro svoji rozumovou bystrost a rozsah svého vědění, jako spíše proto, že On je Pravda sama, a že tedy všichni lidé musejí od něho pravdu čerpat a poslušně přijímat. Kristus je Králem nad vůlí člověka nejen proto, že je v něm lidská vůle dokonale podrobena jeho nejsvětější božské vůli, nýbrž také proto, že Kristus svým vnitřním vedením a vnukáním podrobuje naši svobodnou vůli své vůli, a tím nám dodává nadšení k nejušlechtlejším úkonům. Kristus je konečně Králem srdcí pro svoji „lásku, která převyšuje veškeré poznání“ (Ef 3,19), a pro svoji mírnost a laskavost, kterou k sobě přitahuje srdce. Nikdo totiž z celého lidstva nebyl dosud a nebude nikdy tak milován jako Ježíš Kristus.

Přikročíme však zevrubněji k věci: Je zřejmé, že královské jméno a královská moc přísluší Kristu jako člověku i ve vlastním slova smyslu. Neboť jenom pokud je Kristus člověkem, lze o něm říci, že přijal „moc, slávu a království“ od Otce (Dan 7,13–14); jako Slovo Boží, soupodstatné s Otcem, má totiž všechno společné s Otcem, a tedy i nejvyšší a naprosté panství nad veškerým tvorstvem.

Základ královské důstojnosti Kristovy

Na jakém základě pak spočívá tato důstojnost a moc našeho Pána, to vhodně naznačuje už Cyril Alexandrijský: „Abych to stručně vyjádřil, moc, kterou má Kristus nad veškerým tvorstvem, neuchvátil násilím, ani ji nepřijal odjinud, nýbrž má ji ze své podstaty a přirozenosti.“ (Hom. Luc. 10) To znamená: jeho královská moc se zakládá na tom podivuhodném spojení, které nazýváme hypostatickým.

Z toho vyplývá, že andělé i lidé se mají Kristu klanět nejen jako Bohu, nýbrž ma-

ji ho poslouchat také jako člověka a být poddáni jeho moci; neboť již z hypostatického spojení má Kristus moc nad veškerým tvorstvem.

Co však je blaživější a lahodnější než myšlenka, že Kristus je naším Králem nejen právem svého zrození, nýbrž také právem, kterého nabyl svým vykupitelským dílem? Kéž si všichni zapomnětliví lidé připomínají, co jsme stáli našeho Vykupitele: „Byli jste vykoupeni nikoli pomíjejícím zlatem nebo stříbrem, nýbrž drahocennou krví Krista, Beránka bez úhony a bez poskvrny.“ (1 Petr 1,18–19) Nenáležíme už sobě, poněvadž Kristus nás koupil za velikou cenu (1 Kor 6,20); ano i naše těla „jsou údy Kristovými“ (tamtéž, 15).

Kristovo království se vztahuje zvláště na duchovní záležitosti

Avšak toto království je hlavně duchovní a týká se duchovního řádu: slova Bible, která jsme shora uvedli, to zřejmě dokazují; to potvrzuje také Kristus Pán svým způsobem jednání.

Když se židé, a dokonce i sami apoštolové mylně domnívali, že Mesiáš osvobodí národ a obnoví království izraelské, tu Kristus při nejedné příležitosti vyvrátil tento mylný názor a potřel onu marnou naději. Když ho nadšené množství lidu chtělo učinit králem, vyhnul se královskému jménu i královským poctám útekem a skrytostí. Před římským mistodržitelem prohlásil, že jeho království „není z tohoto světa“. Toto království se v evangeliu líčí jako království, do něhož se lidé připravují vstoupit pokáním. Nemohou však do něho vstoupit než vírou a křtem, který třebaže je vnější obřad, přece naznačuje a působí vnitřní obrození.

Toto království stojí jedině proti království satanovu a moci temnosti. Od svých stoupenců vyžaduje nejen, aby odloučili své srdce od bohatství a pozemských věcí, aby uskutečňovali mírnost a lačnost a žížnili po spravedlnosti, nýbrž také aby se zapírali a nesli svůj kříž. Poněvadž však Kristus jako Vykupitel Církve vykoupil svou krví a jako Kněz sám se vydal jako oběť za hříchy a ustavičně se obětuje, kdo by neviděl, že jeho království musí mít ráz obojího úřadu (vykupitelského i kněžského) a musí v obojím mít účast?

Ostatně, velice by se mýlil, kdo by Kristu člověku upíral vládu nad jakýmikoli ob-

Kardinál Sarah: Nedobrovolně dýcháme doktríny, které ničí člověka

„Dokonce mezi pokřtěnými a Kristovými učedníky dnes existuje jakási »tichá apostaze«, odmítání Boha a křesťanské víry v politice, ekonomice, etice a postmoderní západní kultuře,“ prohlásil předseda Papežské rady Cor Unum kardinál Robert Sarah, na konferenci charitativních institucí pořádané Evropskými biskupskými konferencemi v italském Terstu. „Nedobrovolně,“ pokračoval kardinál, „dýcháme oběma plicemi doktríny, které se staví proti člověku a vytvářejí nové politické směry, jejichž důsledkem je pomalá, ale trvalá a agresivní eroze, destrukce a demolice člověka, jeho života, rodiny, práce a mezilidských vztahů. Nemáme už ani čas žít, milovat a adorovat. Je to mimořádná výzva pro církve a charitní pastorační, protože církve

má také upozorňovat na to, čím člověk strádá.“ Dále kardinál řekl, že „bezbožný humanismus napojený na vyhrocený subjektivismus a ideologie šířené sdělovacími prostředky a extrémně vlivnými a finančně mocnými skupinami jsou maskovány mezinárodní pomocí a působí také v církevním prostředí i v našich charitativních organizacích. Církev se však řídí křesťanskými hodnotami a má charitativní identitu, jež nemůže být předmětem vyjednávání, takže odmítá jakoukoli ideologii odporující božskému učení a kategoricky zamítá jakýkoli ekonomický nebo kulturní vliv, který vnucuje ideologické podmínky, jež se přiči křesťanskému pojetí člověka.“

Zdroj: Česká sekce Rádia Vatikán, 5. 11. 2013

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

čanskými záležitostmi. On totiž obdržel od Otce naprosté právo nad všemi stvořenými věcmi, takže všechno je podrobno jeho vůli.

Přece však, pokud žil na zemi, úplně se zdržoval od vykonávání tohoto panství, pohrdal držením i správou lidských věcí, přenechal je jejich majitelům a podnes jim je přenechává. Překrásně to vyjadřují slova liturgie: „Neodnímá pozemské věci, který dává nebeské království.“ (Hymnus ze slavnosti Zjevení Páně)

Tak tedy království našeho Vykupitele zahrnuje v sobě všechny lidi. S radostí o té věci uvádíme slova našeho předchůdce nesmrtelné paměti, Lva XIII.: „Jeho říše se totiž nevztahuje pouze na národy katolické, ani ne jenom na ty, kteří přijali křest, právně patří k Církvi, ačkoli je bludné názory svedly na scesti, nebo je od jejího společenství odloučilo schizma, nýbrž zahrnuje bez výjimky také všechny ty, kteří nejsou účastní křesťanské víry, takže opravdu celé lidské pokolení je pod mocí Ježíše Krista.“ (Encyklika *Annum sacrum* z 25. května 1899)

V tomto směru není rozdíl mezi jednotlivci, rodinami a státy, protože lidé žijící ve společnosti nejsou o nic méně podrobni moci Kristově než jednotlivci. Neboť je pouze jediný pramen štěstí pro jednotlivce i pro společnost: „A není v nikom jiném spásy; neboť není jiného jména pod nebem daného lidem, v němž bychom mohli být spaseni.“ (Sk 4,12) Je pouze jediný původce blahobytu a pravého štěstí pro jednotlivé občany i pro stát: „Neboť není odjinud šťasten stát a odjinud jednotlivce, protože stát není nic jiného než sjednocené množství jednotlivých lidí.“ (Sv. Augustin k *Macedoniovi*, kap. 3)

Proto ti, kdo řídí národy, sami i se svým lidem ať neodpirají veřejně prokazovat panství Kristovu povinnou úctu a poslušnost, chtějí-li si zachovat plně svoji autoritu a povznést blaho a štěstí vlasti. Neboť co jsme napsali na začátku našeho pontifikátu o velkém úpadku autority a úcty k představeným, to je neméně vhodné a časové i pro nynější dobu: „Je-li Bůh a Ježíš Kristus – tak jsme si tehdy stěžovali – vyhoštěn ze zákonodárství a z veřejného života a neodvozuje-li se už autorita od Boha, nýbrž od lidí, pak se stalo, že byly vyvráceny i základy autority, neboť byl odstraněn hlavní důvod, proč

ať už jsou to andělé při trůnu, ať jsou to panstva, ať jsou to knížata, ať jsou to mocnosti – všechno je stvořeno skrze něho a pro něho. Kristus je dříve než všechno ostatní a všechno trvá v něm. A on je hlava těla, to je církve: on je počátek, prvorozený mezi vzkříšenými z mrtvých. Tak má ve všem prvenství. Bůh totiž rozhodl, aby v něm sídlila plnost dokonalosti a že skrze něho usmíří se sebou všechno stvořeno jak na nebi, tak na zemi tím, že jeho krví, prolitou na kříži, zjedná pokoj.

Evangelium - Lk 23,35-43

Když Ježíše ukřižovali, členové velerady se mu vysmívali: „Jiným pomohl, ať po-

může sám sobě, je-li Mesiáš, Boží Vyvolený.“ Posmívali se mu i vojáci, přistupovali, podávali mu ocet a říkali: „Když jsi židovský král, zachraň sám sebe!“ Nad ním byl nápis: To je židovský král. Jeden z těch zločinců, kteří viseli na kříži, se mu rouhal: „Copak ty nejsi Mesiáš? Zachraň sebe i nás!“ Druhý ho však okřikl: „Ani ty se nebojíš Boha? Vždyť jsi odsouzen ke stejnému trestu! My ovšem spravedlivě: dostáváme přece jen, jak si zasloužíme za to, co jsme spáchali, ale on neudělal nic zlého.“ A dodal: „Ježíši, pamatuj na mě, až přijdeš do svého království.“ Odpověděl mu: „Amen, pravím ti: Dnes budeš se mnou v ráji.“

mají jedni právo poroučet a druhí povinnost poslouchat. Pak se musela otrást celá lidská společnost, protože již neměla žádná pevná opora a zástity.“ (Encyklika *Ubi arcano* z 23. prosince 1922)

Požehnání plynoucí z královské vlády Kristovy

Jestliže tedy lidé soukromě i veřejně uznají královskou moc Kristovu, pak jistě celým občanským životem proniknou nesmírná dobrodiní: spravedlivá svoboda, kázeň a pořádek, svornost a mír.

„Toto království stojí jediné proti království satanovu a moci temnosti. Od svých stoupců vyžaduje nejen, aby odloučili své srdce od bohatství a pozemských věcí, aby uskutečňovali mírnost a lačněli a žžnili po spravedlnosti, nýbrž také aby se zapírali a nesli svůj kříž. Poněvadž však Kristus jako Vykupitel Církve vykoupil svou krví a jako Kněz sám se vydal jako obět za hříchy a ustavičně se obětuje, kdo by neviděl, že jeho království musí mít ráz obojího úřadu (vykupitelského i kněžského) a musí v obojím mít účast?“

Jako vtiskuje královská důstojnost našeho Pána autoritě vládců a panovníků jakýsi posvátný ráz, tak zároveň povznáší povinnosti a poslušnost občanů. Proto ačkoliv apoštol Pavel přikazoval manžel-

kám a služebníkům, aby ve svém muži a ve svém pánu ctili Krista, přece je napomenul, aby je neposlouchali jako lidi, nýbrž jediné proto, že zastupují Krista; neboť se nesluší, aby lidé vykoupení Kristem otročili lidem: „Za cenu velikou jste vykoupeni; nebudte otroky lidí.“ (I Kor 7,23)

Budou-li však přesvědčeni zákonitě zvolení vladaři a úřady, že nevládnou tak ze svého práva, jako spíše z příkazu a v zastoupení božského Krále, pak je zřejmé, jak svatě a moudře budou užívat své moci a jak při vydávání a provádění zákonů budou mít na zřeteli obecné blaho a lidskou důstojnost svých poddaných.

Tak rozkvetne a upevní se pokoj a pořádek, protože bude odstraněna každá příčina neklidu. A vidí-li občan ve vladaři a v jiných vedoucích osobách státu jen lidi, kteří jsou mu svou přirozeností rovni, nebo shledá-li, že jsou z nějaké příčiny nehodní nebo že zasluhují výtky, přece jim proto nevypoví poslušnost, když v nich bude vidět obraz a autoritu Krista Bohočlověka.

Co se týká darů svornosti a míru, je zcela zřejmé, že čím více se rozšíří nějaké království a čím větší část lidstva obsáhne, tím více si lidé uvědomují své společenství, kterým jsou navzájem spojeni. Toto vědomí pak zamezí a zastaví mnoho sporů a jejich tvrdost zmírní a zmenší.

Věru, kdyby říše Kristova skutečně v sebe pojímala všechny lidi, jako je obsahuje po právu, jak bychom pak mohli zoufat nad oním mírem, který přinesl na zemi Král míru? On přece přišel „všecko smířit“. On „nepřišel, aby se mu sloužilo,

►
nýbrž aby sloužil“. A ačkoliv je „Pánem všeho“, dal nám příklad pokory a stanovil ji jako zákon spojený s příkázáním lásky. On také pravil: „Mé jho je sladké a moje břímě je lehké.“

Ó, jaké štěstí by zavládlo na světě, kdyby se všichni jednotliví lidé, rodiny i státy nechali řídit Kristem! „Potom konečně – abychom užili slov, která pronesl náš předchůdce Lev XIII. před 25 lety ke všem biskupům – bude možno vyhojit tolik ran; pak právo nalezne svou dřívější autoritu, obnoví se krásný mír, klesnou meče a zbraně vypadnou z rukou, když všichni ochotně přijmou vládu Kristovu a budou ho poslouchat, a každý jazyk bude vyznávat, že Pán Ježíš Kristus je ve slávě Boha Otce.“ (Encyklika *Annum sacrum*)

Svátek Krista Krále je lékem proti nynějšímu laicismu

Jestliže tedy nařizujeme, aby Kristus byl uctíván celým katolickým světem jako Král, tím se chceme právě postarat o potřeby nynější doby a poskytnout nejučinnější lék proti moru, který zachvátil lidskou společnost. Morem nazýváme tak zvaný laicismus naší doby, jeho nesprávné nauky a jeho zhoubné snahy.

Jak víte, ctihodní bratři, tento mor laicismu nedozrál za jediný den, nýbrž už byl dlouho skryt v nitru států. Začalo se totiž popíráním svrchovanosti Kristovy nade všemi národy; upíralo se Církvi právo, které jí dal Kristus, totiž právo učit všechny národy, dávat zákony, řídit národy, které má Církev přivést k věčné blaženosti. Potom se však ponenáhlu náboženství Kristovo počalo přirovnávat k nepravým náboženstvím a začalo se klást zcela nejapně na stejnou úroveň. Pak byla Církev podržována státní mocí a vydávána takřka libovůli vladařů a státních úřadů. Někteří šli tak daleko, že chtěli nahradit božské náboženství jakýmsi náboženstvím přirozeným nebo prostě náboženským citěním. Ano, našly se i státy, které se domnívaly, že se mohou obejít bez Boha, a za své náboženství prohlásily bezbožectví a opovrhování Bohem.

Již v encyklice „*Ubi arcano*“ jsme si stěžovali na věru přetrpké ovoce, které tento odpad jednotlivců i států přinášel tak často a již tak dlouho. A dnes si na to stěžujeme znova: všude je rozseto sí-

mě nesvornosti a jsou mezi národy rozdmýchány plameny nenávisti a sporu, které ještě velice zdržují obnovu míru: je rozšířena bezuzdná hrabivost, která se nezdírá zakrývá rouškou obecného blaha a lásky k vlasti, a z toho vznikají roztržky mezi občany a ona slepá a bezměrná sebeláska, která nehledá nic jiného než vlastní prospěch a zisk a podle toho hodnotí všechno ostatní: je zcela podvrácen rodinný mír opomíjením povinností a nebdalostí; jednota a pevnost rodiny je otřesena; a konečně lidská společnost je rozvrácena a řítí se do záhuby.

Svátek Krista Krále, který se má slavit od nynějška každoročně, vzbuzuje v nás živou naději, že si lidská společnost pospíší vrátit se šťastně k nejmilejšímu Spasiteli. Úlohou katolíků by ovšem bylo připravovat a urychlit tento návrat svou horlivou činností; avšak mnozí z nich, jak se zdá, nezaujímají ve společenském životě to místo a nemají té autority, kterých nesmějí postrádat ti, kteří před jinými nesou pochodeň pravdy. Tuto nevýhodu lze snad připsat na vrub liknavosti nebo bázlivosti dobrých, kteří se buď úplně zdržují odporu, anebo odporují jen slabě. Proto pak nepřátelé Církve nutně nabývají větší smělosti a odvahy. Jestliže však věřící pochopí, že pod praporem Krista Krále jsou povinni bojovat statečně a bez ustání, potom, budou-li proniknuti ohněm apoštolátu, se budou snažit získat pro svého Pána odpadlé nebo nevědomé a hájit jeho práva, aby nebyla nijak porušena.

A mimo to, zdali není svátek Krista Krále, opakující se každoročně po celém světě, velmi vhodný k tomu, aby byl obžalobou světa z jeho veřejného odpadu, jež zplodil laicismus k nesmírné škodě společnosti, a zároveň jakousi nápravou? Vskutku, čím více se přesladké jméno našeho Vykupitele nedůstojně opomíjí na mezinárodních sjezdech a ve sněmovnách, tím mohutněji musí být hlášáno a tím dále musejí být vyhlášována práva Kristovy královské důstojnosti a moci.

Požehnání plynoucí z ustanovení svátku Krista Krále

Ke konci tohoto listu chceme vám, ctihodní bratři, krátce vysvětlit, jaký užitek očekáváme a slibujeme si pro Církev, pro stát i pro jednotlivé věřící z tohoto uctívání Krista Krále.

Tyto pocty, které se mají prokazovat našemu svrchovanému Pánu, mají lidem připomínat, že Církev, která byla Kristem založena jako samostatná společnost, musí z přirozeného práva, kterého se nemůže vzdát, vyžadovat plnou svobodu a nezávislost na státní moci. Církev nemůže záviset na cizí vůli při vykonávání úkolu, který jí byl Bohem svěřen, a tím úkolem je: učit, řídit a vést k věčné blaženosti všechny ty, kteří patří k říši Kristově.

Podobnou svobodu musí stát dát také řeholním řádům a společnostem obojího pohlaví. Ty jsou totiž nejučinnějšími pomocníky církevních pastýřů a pracují s nimi horlivě o rozšíření a upevnění království Kristova, neboť zachováváním svatých slibů potírají trojí žádostivost světa a svou snahou o dokonalejší život působí, že všem před očima září a svítí trvalým a vždy krásnějším leskem ona svatost, kterou božský Zakladatel chtěl mít jako význačnou známku své Církve.

Státům pak tato oslava svátku, obnovovaná každoročně po celém světě, bude připomínat, že jako soukromé osoby tak i státní úřady a vládnoucí osoby jsou vázány povinností veřejně Krista uctívat a poslouchat. Bude jim připomínat poslední soud, při kterém Kristus přísně pomstí bezpráví, které mu bylo způsobeno, když byl nejen vyhoštěn ze státního života, nýbrž také když byl opovržlivě stavěn stranou a nechán bez povšimnutí. Neboť jeho královská důstojnost vyžaduje, aby celý státní život byl zařízen podle Božích příkázání a křesťanských zásad, a to jak v zákonodárství, tak v soudnictví a tak i ve výchově mládeže podle zdravé nauky a neporušené mravnosti.

Mimo to je podivuhodné, kolik síly a ctností budou moci věřící křesťané načerpat z vysvětlení této pravdy, aby svůj život zařídili podle pravých křesťanských zásad. Neboť jestliže Kristu Pánu byla dána veškerá moc na nebi i na zemi, jestliže lidé, vykoupení jeho předrahou krví, jsou poddáni jeho vládě z jakéhosi nového právního důvodu, jestliže konečně tato moc se vztahuje na celou lidskou přirozenost, pak je nám jasné, že v nás není žádná schopnost, která by byla vyňata z Kristovy vlády.

*Přeložil Dr. Antonín Čala OP
(Vyšlo nákladem Matice cyrilometodějské v Olomouci 1930, redakčně upraveno)*

Ježíš Kristus nás vyzývá: „Snažte se ze všech sil!“

Ježíš učí v synagogách, například v Nazaretě: „Dnes se naplnilo toto Písmo, které jste právě slyšeli“ (Lk 4,21), že se totiž splnilo právě v něm, v Ježíši z Nazareta, na němž spočívá Duch Páně a který je poslán, aby navracel slepým zrak, utlačeným svobodu, aby vyhlásil milostivé léto Páně. Od vesnice k vesnici, od města k městu prochází Ježíš se svým poselstvím a učí o obrácení života tak, jak je očekává Bůh, a o chování, které vede k účasti na království Božím, které už tady a teď má mít svůj počátek.

Ježíš učí. Mezi jeho posluchači se vynořuje otázka. Šťastný, kdo se může sám ptát Ježíše! Na koho míří naše otázky? Ptáme se na Písmo svaté. Ono je „Slovem a odpovědí současně“ (hymnus v breviáři). Písmo svaté klade otázky a zároveň na mnoho otázek odpovídá. Musíme si jenom dát tu námahu, abychom četli dále, alespoň přečetli celý Nový zákon. Můžeme se ptát učitelského úřadu církve, duchovních, učitelů náboženství. Některé otázky zůstávají otevřené. Ty máme přenechat Pánu. Od něho dostaneme odpověď na všechny otázky. „Pane, bude jen málo těch, kteří budou zachráněni?“ To je skoro zbytečná otázka. V souvislosti s věčným životem, se životem po smrti, kladou lidé často pošestilé otázky, jako třeba tu, komu bude patřit ta žena, která za života patřila sedmi mužům (srov. Mk 12,19nn.), nebo otázka na okamžik nového příchodu Kristova (srov. Mk 13,32). Ježíš neodpovídá na otázku o počtu zachráněných. Ta je vedena nesprávným směrem, jenom aby ukončila zvědavost nebo se vyhnula vlastnímu tématu. Jde totiž o to TADY a TEĎ osobního rozhodnutí pro Ježíše a jeho poselství o Božím království.

Život v následování Ježíše, směřování podle přikázání Božích, to není vždycky lehké. Ježíš nás vyzývá: „Snažte se ze všech sil!“ – tak jako závodník vyvíjí všechny síly v boji proti bolesti svalů. Nemusíme se zasloužit o účast v království Božím, ale můžeme a musíme se chovat podle Božeho království, pokud nám síly stačí. Když nevyužijeme svých možností, z vlastní viny a z osobního selhání, až do konce, pak nepomohou žádné plané výmluvy: „My

jsme přece s tebou seděli a pili“, organizovali jsme s tebou farní slavnosti a pouť. Zaplatili jsme svůj příspěvek pro církevní spolky a vyslechli hodnotné teologické přednášky! – To všechno nestačí. Kdo za

Zvolání: „Pane, otevři nám!“ neznamená skutečné obrácení, žádnou pravou lítost... „Mnozí se budou pokoušet dostat se dovnitř, ale nepodaří se jim to... Nevím, odkud jste... Pryč ode mne! Vy všichni jste konali bezpráví.“

svého života odmítne pozvání k následování Ježíše, vydává se v nebezpečí, že se zatvrdí – což neexistuje takzvaná „zatvrzelost v dobrém“, která brání obrácení?! – a která zabraňuje vstupu úzkými dveřmi?

Zvolání: „Pane, otevři nám!“ neznamená skutečné obrácení, žádnou pravou lítost. Vždyť když se nějaký člověk skutečně přimkne k Bohu, pak dostává svolení

ke vstupu, ba Otec na něho čeká, jak to ukazuje podobnoství o milosrdném otci. Ježíš chce varovat před konečnou zatvrzelostí. To je jeho úmysl, když říká: „Mnozí se budou pokoušet dostat se dovnitř, ale nepodaří se jim to... Nevím, odkud jste... Pryč ode mne! Vy všichni jste konali bezpráví.“ Tato slova nesměřují v první řadě k vyloučení jedince z věčného života. Tato slova jsou zaměřena na ty Ježíšovy současníky, kteří ho odmítali a tím jsou v nebezpečí, že nedosáhnou Božího království. Není tu poselství hrozby, ale radostná zvěst, největší úsilí dobrého Pastýře zachránit ovce od zkázy, a to všechny.

Nezachraňuje povrchní řečnění: „Přijďme do nebe všichni, protože jsme tak dobří“, nýbrž jasné rozhodnutí pro Ježíše se všemi důsledky. Ježíš by nás chtěl mít všechny u sebe, abychom viděli jeho slávu. Opravdu všechny – kdyby tito všichni jenom chtěli...

*Directorium spirituale
Ze Schweizerisches Katholisches
Sonntagsblatt 17/2013 přeložil -mp-*

V Belgii se diskutuje o rozšíření eutanázie také pro mládež

Skupina dětských lékařů v Belgii vyzvala parlament, aby rozšířil právo na asistovanou sebevraždu i na neplnoleté nemocné osoby. Eutanázie je v Belgii povolena od roku 2002 a vztahuje se na dospělé osoby. Podobná právní norma existuje v EU jen v Nizozemí a Lucembursku. Náboženští představitelé spolu s vlámskými křesťanskými demokraty se postavili proti tomuto návrhu.

Skupina vyzývající 16 dětských lékařů je toho názoru, že každé rozhodnutí o ukončení života je aktem lidskosti, který připadá v úvahu jen jako zcela poslední řešení. „Proč připravovat nezletilé o tuto nejkrajnější možnost?“ položili si řečnickou otázku.

Jedním z argumentů zastánců rozšíření eutanázie je odkaz na skutečnost, která podle nich existuje, ale společnost si před ní zakrývá oči. V médiích se objevi-

la tvrzení, že asistovaná sebevražda mladistvých pacientů je už realitou. Údajně se vyskytují případy, kdy lékaři vyhovějí prosbě zoufalých rodičů, kteří už nechťejí, aby jejich dítě dále trpělo v beznaději.

Pravdou je, že každý je odpovědný za svůj život před Bohem, který mu jej dal. Ale pánem života zůstává Bůh, člověk jím nedisponuje. (srov. KKC 2280) Tam, kde není víra v Boha Stvořitele a Ježíše Krista Ukřižovaného, nastupuje zoufalství a beznaděť – a z toho pramení rozhodnutí proti životu. Vytrácí se tak i prostor pro Boží zázrak: ať už jde o uzdravení těla, anebo o spásu lidské duše.

„Dobrovolná eutanázie je vražda, ať jsou její způsoby a důvody jakékoliv. Těžce odporuje důstojnosti lidské osoby a účtě k živému Bohu, jejímu Stvořiteli.“ (KKC 2324)

S využitím zpráv tiskových agentur

Bůh sám je mezi námi

Kázání na závěr 24. festivalu mládeže (1.-6. 8. 2013)

Jeden příběh nám vypráví, jak chlapec jménem Joe chodil do třetí třídy základní školy. Jednoho dne – jako obvykle – ho matka vyzvedla, aby ho dovezla domů. „Člověče!“ vykřikl Joe, když se posadil do auta. „Dneska jsme měli náboženství a slyšeli jsme příhodu o Mojžíšovi a izraelském lidu, který přecházel přes Rudé moře. Ten příběh byl fantastický!“ – „Můžeš mi o tom něco povyprávět?“ ptala se matka. – „Jistě! Teda to bylo tak: Izraelité vycházeli z Egypta, ale faraó a jeho vojsko je pronásledovalo. Židé šli stále rychleji, až přišli k Rudému moři. Egyptská armáda byla také velmi rychlá a přicházela stále blíže. Potom, v jednom momentě, vzal Mojžíš svůj mobil a přivolal izraelské vzdušné síly, aby Egypťany bombardovali. A potom, zatímco se to všechno stalo, postavilo izraelské námořnictvo současně pontonový most, takže všichni lidé přešli přes moře. Podívej se, tak se to stalo!“ Matka byla šokována a ptala se syna: „Opravdu jste takový příběh vyprávěli?“ – „Ne, vlastně ne přesně tak,“ řekl Joe, „ale kdybych ti to celé měl vyprávět, jak nás to učili a jak je to napsané v Písmu svatém, ve Starém zákoně, mami, tomu bys nikdy nemohla věřit!“

Přemýšlejte o bezmezné lásce Boží

Milí mladí přátelé, bratři a sestry! Tento chlapec přišel už do světské mentality dnešní doby – sem, kde už není prostor pro zázrak, ani pro Prozřetelnost Boží nebo pro duchovní skutečnosti. Tato přirozená víra, v níž se přijímá jenom to, co je možné také vnímat, s čím je možné souhlasit a co se dá prozkoumat, brání věřícím, aby mohli dojít k nadpřirozené víře. Bez ní nemůžeme cítit podivuhodnou Boží ruku a jeho působení. Evangelium o rozmnožení pěti chlebů a dvou ryb nás vyzývá, abychom se zamysleli nad nekonečnou láskou Boží. Starost Boží o nejmenší, zvláště o unavené, hladové, žíznivé, pohrdané, pronásledované a ty, kteří lásku Boží a jeho pomoc tolik potřebují, je veliká. Zpráva o smrti Jana Křtitele Ježíše jistě zarmoutila. Aby se mohl modlit, odplul na člunu na osamělé místo. Množství li-

dí o tom slyšelo a následovalo ho. Když Ježíš viděl to množství lidí, kteří k němu přišli ze sousedních měst, vystoupil ze své samoty. Měl soucit s těmito lidmi a uzdravoval nemocné. Dav lidí ho následoval – a jak na to odpovídal? Přijal je. Ježíš je Bůh, který přijímá, jenž miluje, který nikoho nevyklučuje! On je ten Bůh, ke kterému mohou přijít všichni, bez podmínek – bez omezení nebo strachu. A taková je jeho odpověď na velké lidské události!

Bůh odmění naši oběť

Lidé Ježíše následovali a neseděli ve stínu, v lavicích nebo v překrásných kostelech. Byli na poušti bez jídla a bez vody. Velmi trpěli! Na všechno zapomněli. Na sluneční úpal, na domy, pracoviště a šli za Ježíšem. Chtěli slyšet jeho slovo a hledali smysl života. A tak, jak tehdy Ježíš odměnil oběť těchto lidí, tak odmění také vaši oběť. Učedníci řekli Ježíšovi: „Pošli přece ty lidi pryč, aby mohli jít do vesnic a koupit si něco k jídlu. Vždyť jsme tady na odlehlejší místě.“ A Ježíš říká: „Dejte jim najíst vy!“ Učedníci se cítili bezmocní, protože měli jenom pět chlebů a dvě ryby. Chování učedníků je čistě lidské chování. Kde najít řešení, které pak nepřinese mnoho problémů? Učedníci říkají: „Pošli přece ty lidi pryč“, ale Ježíš koná něco, co neočekávali. On chtěl, aby porozuměli tomuto zázraku a jeho hlubokému významu. Jejich hlad a jejich tělesné potřeby byly utišeny, aby porozuměli, že Ježíš je tím chlebem, který sestoupil z nebe. Že On opravdu nasycuje člověka. A tímto aktem lámání chleba – v němž se On dává učedníkům – dává Ježíš na vědomí všem věřícím jejich zodpovědnost vůči bližním. Svým příkladem a svým slovem vyzývá Ježíš, abychom vydávali svědectví o království Božím a o Boží lásce. Abychom svůj chléb dělili s chudými, opuštěnými, opovrhovanými, osamělými, nemocnými, s těmi, kteří stojí na okraji společnosti a o které se nikdo nestará. Kdo jsou ti, jimž se má dávat chléb? My jsme to množství lidí. Ti, kteří chtějí následovat Ježíše, aby Mu naslouchali, a kteří jsou společně s Ním ve společenství Eu-

charistie a tím Ho následují. My jsme soli země a světlem světa. Vírou, která působí skrze lásku. Milí mladí, vy také sedíte zde v tyto dny na horkém slunci, vy se modlíte v úctě před Pánem a hledáte obživu, která vede k věčnému životu – Eucharistii! Ježíš na to nezapomene. Bohatě vás odmění. Jako Ježíš zázračným způsobem nasycil 5000 lidí – nejenom proto, že byli hladoví, ale ještě více proto, aby jim dal potřebnou výživu: Chléb, který se nikdy nezkaží. Často je to tak, že my svoji zodpovědnost, když máme problémy, házíme na Boha, protože je to tak lehčí. Ale to není správné.

Pokrm, který léčí naši duši

Bratři a sestry, člověk nežije jenom z dobrých přání, ale z každého druhu „chleba“, který člověka sytí, činí ho šťastným, naplňuje a obohacuje. Jsme vyzývaní, abychom se starali o svět – i tenkrát, když vidíme, že naše pozemské síly jsou slabé! Ano, ony jsou slabé, ale Bůh v nás je silný. Naším prostřednictvím povede všechno k dobrému, protože On z nás učiní novou armádu následovníků. Ti, kteří se Mu oddají celým srdcem a říkají: „Patříme Tobě, Pane! Chceme plnit Tvoji vůli až do konce – tak, jak to dělala Matka Boží. Bůh sám je mezi námi!“

Od Něho přichází všechno dobré a všechno bohatství. Ale jenom málo z toho přijde k lidem, když nebude dobrých spolupracovníků, kteří toto dílo budou konat.

Ježíš chtěl své učedníky vyučovat. Zázračné rozmnožení chlebů je obrazem pro svaté přijímání. Podivuhodné působení, výživa, která léčí naši duši. Ježíš zázračným způsobem rozmnožil chléb na poušti, aby nám připomněl nebeský Chléb, abychom měli podíl na slávě Boží. Přijímat živý Chléb znamená věřit v Ježíše. Ten, kdo věří, přijímá. A je viditelným způsobem nasycen a neviditelným způsobem narozen k novému životu. Tímto podivuhodným rozmnožením chleba On slíbil, že se sám vydává: svoje Tělo, svoji Krev – k výživě lidských duší! To přijímáme při mši svaté. Ježíš rozmnožil pět žitných chlebů a dvě ryby, ale předtím chtěl rozmnožit víru svých učedníků. Chtěl by rozmnožit také naši víru – ale k tomu chce náš souhlas. Chtěl by, abychom Mu řekli: „Ano, Pane, patříme Tobě! Chceme být upří-

ní, čestní, opravdoví a chtěli bychom Tě následovat až do konce!“

Zkoumejme svá srdce!

Jeden příběh nám vypráví, že na letišti přesunuli jeden let. Byla tam nějaká žena, která si koupila balení sušenek. Posadila se do čekárny a vzala si do ruky knihu. Vedle ní se posadil nějaký muž a vzal si sušenku ze sáčku, který ležel mezi nimi. Žena nechtěla mít nějaké problémy a četla si dále ve své knize. Když si ten muž bral stále znova sušenky ze sáčku, byla stále nervóznější a myslela si: „Nejraději bych mu za jeho chování dala pohlavek.“ Ale snažila se zůstat v klidu. Vždycky, když si muž bral sušenku, vzala si žena také jednu. Když v sáčku zůstala poslední sušenka, ptala se žena v duchu: „Co teď udělá ten muž?“ On vzal sušenku, rozlomil ji a dal polovičku ženě! Žena si vzala rychle polovičku sušenky a škaředě na něho pohlédla. Ohlásili její let, ona zastrčila svoji knihu do tašky a šla k letadlu. V letadle,

P. Danko Perutina, Medjugorje

když vydávala knihu z tašky, objevila ve své tašce balíček sušenek, které si koupila. Pochopila, že tento muž nebyl zlodějem sušenek, ale slušný muž, kterému nevadilo, že se o sušenky dělí. Ona sama byla ta nezdvorná a nevděčná! A ona byla zloděj. Tento příběh nás vybízí, abychom zkoumali svá srdce. Jsme těmi, kteří sami sebe považujeme za spravedlivé a obviňujeme jiné, aniž bychom je znali? Žena z tohoto příběhu si myslela, že je dobrá a spravedlivá – vždyť nevyvolala žádnou scénu. Přijala toho zloděje. Na konci ji svědomí obžalovalo. Proto – když na někoho ukazujeme, někoho obviňujeme, ukazují vždycky tři prsty na nás samotné.

Maria je oknem do věčnosti

Matka Boží nás vede vždycky k Ježíši a jde společně s námi. Proto prosíme Pána, aby nám dal Mariinu pokoru, abychom přišli k Bohu. Abychom mohli růst a nemuseli se bát neúspěchu a pádu. Potřebujeme viru Mariinu, abychom se mohli úplně vydat do rukou Božích. Protože ona je oknem do věčnosti a zrcadlem, které nastavuje Bůh tomuto světu. Opétujme toto volání, abychom mohli jít společně s Ježíšem. Pak se může stát život na zemi rájem. Pak budeme uskutečňovat jeho vůli! Prosme Pána, aby nám pomohl odhalit, jak je důležité, abychom se živilí Jeho Tělem. Abychom se účastnili Eucharistie a byli s Ním hluboce spojeni. Eucharistická potrava není potravou, která se v nás proměňuje. My jsme těmi, kteří jsou tajemným způsobem proměňováni. Věřme Pánu, aby nás také dnes večer proměnil a miloval!

Z Medjugorje aktuell 95/2013
přeložil -mp-

O společenství v duchovních dobrech – dokončení ze str. 2

Pavel varoval: „Nezhášejte oheň Ducha.“ (1 Sol 5,19) Nezhášejte Ducha, který nám dává tyto dary, tyto schopnosti, ctnosti a tolik krásných věcí, jimiž církev roste.

Jaký je náš postoj k těmto darům Ducha Svatého? Uvědomujeme si, že Duch Svatý má svobodu dát je, komu chce? Považujeme je za duchovní pomoc, kterou nás podporuje a posiluje naši víru a také naše poslání ve světě?

A přejděme ke třetímu aspektu společenství ve svatých věcech, totiž ke *společenství lásky*. Jednota mezi námi je vytvářena láskou. O prvních křesťanech říkali pohané, kteří je pozorovali: „Pohled'te, jak se mají rádi. Není mezi nimi nevraživost, nepomlouvají se navzájem. To je krásné.“ To je Boží láska, kterou nám Duch Svatý vlévá do srdce. Charismata jsou v životě křesťanského společenství důležitá, ale jsou to vždycky prostředky k růstu v lásce, kterou svatý Pavel řadí nad všechna charismata (srov. 1 Kor 13,1-13). Bez lásky jsou totiž i ty nejmimořádnější dary k ničemu. Někdo řekne: „Tento člověk uzdravuje, dokáže uzdravovat lidi!“ Co však láska v jeho srdci? Má lásku? Pokud ano, jen tak dál, ale pokud ji nemá, církvi ne-

prospívá. Veškeré dary, jež jsou bez lásky, neslouží církvi, protože kde není láska, je prázdno, které vyplňuje egoismus. Zeptám se vás: Budeme-li všichni egoisty, pouze egoisty, můžeme žít ve společenství, v pokoji? Je možné žít v pokoji, je-li každý z nás egoistou? Je to možné, nebo ne? Nelze! Proto je nezbytná láska, která sjednocuje, činorodá láska. I ten nejmenší náš skutek lásky má dobrý účinek na všechny! Žít jednotu církve a společenství lásky proto znamená nehledat svůj zájem, ale sdílet soužení a radosti bratří (srov. 1 Kor 12,26), v ochotě nést břemena těch nejslabších a chudých. Tato bratrská solidarita není rétorickým obratem, nějakým úsvětlivým, nýbrž integrující současností společenství mezi křesťany. Pokud ji žijeme, jsme ve světě znamením, jsme „svátostí“ Boží lásky. To jsme jedni pro druhé a pro všechny! Nejde jenom o drobnosti lásky, které si můžeme vzájemně dát, ale o něco hlubšího. Jde o společenství, které nás uschopňuje vejít do radosti i bolesti druhých, abychom si je osvojili upřímně.

Často jsme vyprahlí, lhostejní, odtahití, a místo abychom sdíleli bratrství, předáváme nevrlost, chlad a egoismus.

A mohou naše církve růst nevrlostí, chladem a egoismem? Může tak růst celá církev? Nikoli, nevrlost, chlad a egoismus církvi nepřináší růst. Církve roste jedině láskou, která přichází z Ducha Svatého. Pán nás zve, abychom se otevřeli společenství s Ním ve svátostech, v charismatech a v lásce, abychom důstojně žili svoje křesťanské povolání.

A nyní mi dovoluňte požádat vás o jeden skutek lásky. Buďte však klidní, nebude se konat sbírka! Skutek lásky. Než jsem přišel na náměstí, byl jsem navštívit jistou jedenapůlroční holčičku, která trpí velmi vážnou nemocí. Její tatínek a maminka se modlí a prosí Pána za její zdraví. Jmenuje se Noemi a usmívala se, chudinka. Prokažme skutek lásky. Neznáme ji, ale je pokřtěná. Je jedna z nás, je křesťankou. Prokažme jí skutek lásky a nejprve mlčky prosme Pána, aby jí pomohl a daroval zdraví. Chvilí tedy mlčky a potom se pomodleme Zdravas Maria... A nyní všichni prosme Matku Boží za zdraví pro Noemi. Zdravas Maria... Děkuji za tento skutek lásky.

Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádia Vatikán

Římskokatolické farnosti Morkovice a Pačlavice vás zvou na **ADVENTNÍ DUCHOVNÍ OBNOVU v sobotu 7. prosince 2013 v kulturním domě v Pačlavicích**. Přednáší **Dr. Vojtěch Eliáš**, biskupský vikář Arcibiskupství pražského. Téma: **7 SKUTKŮ TĚLESNÉHO MILOSRDENSTVÍ V NAŠÍ DOBĚ**. Program: 8.30 hod. – zahájení, modlitba radostného růžence • 9.00 hod. – I. přednáška, meditace • 10.30 hod. – II. přednáška, meditace • 11.30 hod. – modlitba růžence světla • 12.00 hod. – oběd, přestávka • 13.00 hod. – konference, odpovědi na dotazy • 13.45 hod. – III. přednáška, meditace • 15.00 hod. – adorace ve farním kostele, příležitost ke svátosti smíření • 16.00 hod. – mše svatá ve farním kostele, závěr duchovní obnovy. Všichni účastníci mají zajištěné občerstvení a oběd. **DO 1. PROSINCE 2013 ODEVZDEJTE NA FAŘE V MORKOVICÍCH PŘIHLÁŠKU** s režijním poplatkem 150 Kč, studenti 80 Kč. **MŮŽETE SE ZÁVAZNĚ PŘIHLÁSIT** i na e-mail: Faramorkovice@seznam.cz nebo na telefon **731 621 105**. Poplatek pak zaplatíte na místě. Vezměte si Písmo svaté NZ a sešit na poznámky. Při obnově se uskuteční prodej duchovní literatury.

ADVENT A VÁNOCE 2013 V LORETĚ RUMBURK

Sobota 30. 11. 2013, 9 – 16 hod., Loreta Rumburk. Zahájení adventu 2013. Výstava betlémů vyrobených dětmi z mateřských a základních škol a zájmových kroužků, tvoření ve výtvarných dílnách a prezentace nově restaurovaných prostor v Loretě Rumburk. Vstupné 15 Kč, děti zdarma.

30. 11. 2013 – 2. 12. 2013, úterý – sobota, 9 – 16 hod., kostel sv. Vavřince. Klášterní betlém v kostele sv. Vavřince. Výstava kostelních jesliček z roku 1922. Prohlídka betléma je součástí prohlídkového okruhu v Loretě Rumburk. Vstupné 50 a 25 Kč.

Úterý 3. 12., 17. 12. 2013 a 7. 1., 21. 1. 2014, 18 – 19 hod., Loreta Rumburk. Zimní večerní prohlídky Lorety při svíčkách a s vůní svařeného vína. Komentovaná setkání s historií za doprovodu duchovních písní. V prosinci zazní staročeské adventní mariánské písně (roráty), v lednu proběhne prohlídka klášterního betléma. Vstupné 80 a 40 Kč. **Rezervace** je možná na tel. čísle +420 604 555 922 a e-mailu loreta.rumburk@seznam.cz.

Neděle 22. 12. 2013, 16.30 hod., kostel sv. Vavřince. Adventní koncert sboru Šenováček z Velkého Šenova a Tyršovských zvonků z Rumburku. Předání betlémského světla. Vstupné dobrovolné.

Čtvrtek 26. 12. 2013, 17 hod., kostel sv. Vavřince. J. J. Ryba: Česká mše vánoční. Koncertní provedení pastorální mše. Účinkuje Vilémovský chrámový sbor za doprovodu hudebníků Šluknovského výběžku. Vstupné dobrovolné.

Více informací o akcích v adventu a o Vánocích v Loretě Rumburk sdělí projektová manažerka ŘKF: Klára Mágrová, GSM +420 724 072 525, loreta.rumburk@seznam.cz.

Prosím a děkuji

Jsou to dvě slova, která se musí každé dítě včas naučit. Na tom, zda a jak je umí používat, nemálo záleží, protože pak bude na dítě pohlíženo jako na vychované nebo nevychované. Rodiče a vychovatelé proto nepochybí, když neustále připomínají: „A jak se říká...?“

Ta dvě slovíčka znějí „prosím“ a „děkuji“. Neexistuje věk, stav nebo postavení, kde by byla nepotřebná nebo zbytečná. Dokud trvá naše cesta na tomto světě, existuje bezpočet situací, kdy musíme prosit, od nejmenších denních událostí, kdy potřebujeme pomoc druhých, až po velké a nejvyšší dary, o které žádáme Boha. A vděčnost dokonce přesahuje pozemský život: trvá až na věky.

Nyní však zjistíme, že obojí, připravenost k prosbě a k vděčnosti, není u podstatné části lidstva zrovna rozvinuté, naopak, je spíš pokřivené.

U některých lidí, s kterými se potkáme, musíme na jedno nebo druhé slovíčko dlouho čekat. Čím to je?

Nežrídka platí přísloví: „Co se nenaučí Honzíček, nenaučí se Honza již nikdy.“ Někomu chybí důsledná výchova a odpovídající příklad dospělých. Jiným se příliš brzy protíví vývoj k prosící a děkující osobnosti; jejich fáze vzdoru trvá i do dospělosti, takže může ovlivnit poměrně důležité základní postoje.

Nemálo lidí ale odhazuje jako nepotřebnou připravenost k prosbě a děkování až v pozdějších letech. Domnívají se, že sebevědomý a cílevědomý člověk musí v boji o vlastní pozici, kariéru, majetek, úctu a požitky odložit nepotřebné a zatěžující zvyklosti, neboť jsou balastem a brání ve skoku kupředu. Proč prosit, když si to mohu zařídit a splnit sám? Proč děkovat, když to byla pro druhého čest, že pro mě mohl něco vykonat?

Tyto dvě otázky tvoří základ morálky, která je všeobecně rozšířená, často obviňovaná, ale přesto se jen zřídka jde k jejím kořenům; k otázkám, které v pravdě nejsou otázkami, ale spíše výrazem vzpoury proti řádu světa a lidského soužití, nakonec však proti stvoření, a tím i proti Stvořiteli. Je vidět, že ve věci „prosím a děkuji“ jde o mnohem více, než jen o to, být hodný a slušný. Zde je ve hře to poslední.

Proto musí věřícímu na žitém pochopení „prosím“ a „děkuji“ záležet. Má je používat nejen vůči ostatním lidem, ale i vůči Bohu samotnému, ne automaticky rutinně, ale s vitální silou a hbitostí. Je snad náhoda, že velcí a svatí křesťané byli oproti svým průměrným současníkům prosící a děkující, a to ne navzdory, ale pro svoji svatost?

Z tohoto pohledu přebírá pro katolíky výchovnou úlohu mše svatá, stále centrální a nejvyšší akt církevního a křesťanského života. Ona je dle výroku učitelského úřadu pravou obětí chvály, diků, prosby a smírnou obětí. Protestantské popírání důležitého aspektu smíření vedlo k tomu, že ji při hlásání víry v posledních staletích bylo nutné silně vyzdvihnout a bránit. V myšlení a zbožnosti katolíků věrných tradici stojí proto dále v popředí, a to právem. Bylo by to nešťastné, možná nebezpečné zkrácení, kdyby se kvůli charakteru smírné oběti nedalo místo chvály, prosbě a díku, jež též Boha oslavují. (Stále to dokumentují mešní intence, které kněží dostávají, že věřící chtějí spojit svoje prosby s obětí; intence diků dostávají zřídka...)

Jako oběť prosebná zdůrazňuje mše svatá, že vše žádáme skrze Ježíše Krista, našeho přímlyvce u Otce a mnohem víc: to, že prosíme, přinášíme Ho, Obětovaného, ukazujeme na jeho lásku, jež vychází z jeho utrpení a smrti: „Otče, pro oběť, poslušnost a lásku tvého Syna – smiluj se nad námi a dej nám vše, co potřebujeme v těžkostech tohoto života a v pohledu na budoucí!“

A jako oběť diků nám ukazuje mše svatá, že naše děkování zůstane oproti našemu Stvořiteli a Spasiteli vždy nepatrné; že právě proto potřebujeme dar diků, který je nekonečně vzácný. Sám Kristus přijímá toto poslání, když se nechává nebeskému Otci stále nově obětovat skrze ruce církve jako jedinečná oběť zosobněná celebujícími knězem. Zde se konečně Bohu patřičně děkuje.

Kdo by tedy chtěl ještě popírat, že základní otázka lidské výchovy je zároveň základní otázkou křesťanského života? Mše svatá nás vyzývá k obojímu:

Oremus – modleme se!

Gratias agamus – vzdejme díky!

Ze Schweizerisches Katholisches Sonntagsblatt 17/2013 přeložil -tk-

Matka lásky nám dala milost nejkrásnějšího daru, po jakém touží manželé - dítě

**Chceme dosvědčit nezměrnou milost,
kterou nám poskytl Bůh ve své dobrotě na přímluvu Marie, Matky lásky**

Před osmi lety jsme se oba dověděli, že v Paratiku se dějí zjevení. V říjnu 2004 jsme tam jeli poprvé k modlitebnímu setkání.

Nikdy jsme si nepomysleli, že se toho dne - bylo to čtvrtou nedělí v měsíci - náš život změní navždy. A přece se právě toto stalo.

Matka lásky nám dala pochopit svoji mateřskou přítomností a poselstvími, která jsou určená celému lidstvu, svoji lásku - a úplně otrásla naší existenci.

Po dlouhé době vzdálení se od Boha, a tím odcizení od mše, svátostí a modlitby, jsme se díky této zkušenosti znovu začali modlit, chodit na mši a téměř každý večer jsme se v rodině modlili růženec. Postupně se náš život a především naše srdce otevřely lásce k Bohu a k lidem, které jsme potkávali, a oni nás také naváděli k tomu, abychom vykonali konkrétní rozhodnutí ke změně.

Po roce jsme se odstěhovali z Milána a usadili jsme se v jedné vesnici blízko Paratika, abychom byli blíže Madoně a abychom se mohli intenzivněji zapojit jako dobrovolníci do díla Matky lásky. Je to ono dílo, které si Maria přála, aby všichni, kteří byli zkoušeni nebo byli potřební, zakusili pomoc. Nechceme vám zamlčovat, že to byly namáhavé časy, stěhování, změna kraje a především také změna práce. Maria nám ale byla při tom všem stále nablízku.

Zakusili jsme podivuhodné misionářské zkušenosti: Cestovali jsme do Kamerunu v Africe, kde sdružení budovalo nemocnici pro nejchudší. Dále jsme cestovali také do Indie, do Svaté země, do Rumunska, kde existuje velmi mnoho organizací bliženské lásky pro nejpotřebnější. Zakusili jsme velmi krásné zkušenosti modlitby a lásky k bližnímu, které nás posilovaly. Některé ze zvláštních milostí, které jsme přijali v první době z Paratika: milost obrácení, ve víře znovu nalezená láska. Víme, že cesta je dlouhá, ale jsme rádi, že jsme ji pod Mariiným pláštěm začali.

Rozhodli jsme se napsat naše svědectví, protože láska Boží, kterou jsme v posledních měsících zakusili, je tak veliká. Jeho nekonečné milosrdenství nám dalo další, krásný dar: Čekáme teď dítě!

Už dvanáct let jsme manželé, spojeni manželstvím. Po léta jsme se pokoušeli, abychom měli dítě, ale žádné se nedostavovalo. Asi před rokem jsme se rozhodli nechat si provést lékařská vyšetření, abychom přezkoumali, jestli máme v této oblasti nějaké problémy.

Začali jsme s rozsáhlými prohlídkami, které byly vícekrát opakovány. Za tím účelem jsme byli v nemocnicích od Milána po Brescii, abychom nechali výsledky vyšetření potvrdit. Podrobovali jsme se vizitám a vyšetřením (často pokořujícím) - všechno pod dohledem lékařů, kteří jsou ve svém oboru kapacitami.

Po dlouhých měsících vyšetřování jsme dostali jasný a nepochybný výsledek: Existuje závažný problém neplodnosti, který nám neumožní mít děti. Tato diagnóza,

potvrzená vícerymi odděleními a lékaři, nám už nedávala naději.

Po počátečním zklamání jsme se začali ještě intenzivněji modlit a Pána prosit skrze přímluvu Matky lásky o milost daru dítěte. Konali jsme nověny, zintenzivnili jsme modlitby a vystupovali jsme vícekrát v týdnu na vrch zjevení v Paratiku, abychom se tam modlili. Při každém veřejném zjevení, při němž jsme byli přítomni, jsme prosili Matku lásky, aby vyslyšela naše modlitby. Prosili jsme také vizionáře Marka, aby za nás prosil o tuto milost.

Dnes, o několik měsíců později, vám můžeme s nezměrnou radostí oznámit, že čekáme dítě!

* * *

Nanejvýš působivá přímluva Matky lásky, jakož i modlitba jejího nástroje Marka, umožnily, co nám příroda odřekla - mít dítě.

Matka lásky, k níž jsme se na kopci tak často modlili, tam, kde se zjevovala a kde slibovala svoji stálou přítomnost, nám dala tento nejkrásnější dárek, který si dva manželé mohou přát: dítě. Ona se za nás přimluvila a způsobila milost nového života. Toto všechno může být jenom výraz dobroty a milosrdenství Boha, který nás miluje nezměrnou láskou. My jsme toto dítě, tento Boží dar, okamžitě zasvětili Neposkvrněnému Srdci Panny Marie.

Matko lásky, děkujeme Ti z hloubi srdce! Děkujeme, že jsi vyslyšela vroucí prosby svých dětí s mateřskou láskou.

Díky našemu milému Markovi, který každého zahrnuje stále do svých modliteb a s velkodušnou prostotou a pokorou staví svůj život do služeb nebe a je poddajným nástrojem v rukou Mariiných!

Kéž je naše svědectví chválou na Nejsvětější Trojici. Kéž je znamením naděje pro všechny a ať slouží tomu, aby uvedlo ve známost podivuhodnou zkušenost z Paratika. Tady dává Matka Boží skrze Marka po 18 let lidstvu svoje mateřské výzvy. A opravdu největší milostí je tady její přítomnost. ▶

4. ledna 2013 se Lauře a Maurizioví narodilo děvčátko

► Kromě tohoto svědectví chceme poslat také našemu biskupovi z Brescie (kde žijeme) a biskupovi do Bergama (diecéze, v níž se konají zjevení) souhrnnou klinickou dokumentaci, z níž je patrná podstata fyziologických problémů, jakož i výsledky vyšetření různých specialistů. Přiložili jsme zvláště následující dokumenty:

- Speciální vyšetření, která byla provedena v jedné milánské nemocnici a vedla k diagnóze „neplodnost“.
- Speciální vyšetření z jedné lékařské studie v Brescii, ta vyšetření předchodí diagnózu „neplodnost“ potvrzovala.
- Vyšetření krve ve dvou různých nemocnicích v Brescii, která obě uváděla hormonální poruchy.
- Zvláštní rentgenová vyšetření v jedné nemocnici v Brescii, která uvádějí přítomnost cyst a křečových žil, které také ovlivňují plodnost.

*Laura a Maurizio, Colonia (Brescia)
Z Maria heute 9/2013 přeložil -mp-*

Poznámka redakce:

„Matka lásky“ se zjevuje v italském městě Paratiku od 26. března 1994. Jejím nástrojem je Marco, skrze něhož Panna Maria vyzývá všechny lidi na světě, aby se obrátili a vrátili se k Bohu.

Vystavení ostatků sv. Petra

Při závěrečné liturgii Roku viry budou vystaveny ostatky apoštola Petra, sdělil 9. 11. 2013 vatikánskému deníku *L'Osservatore Romano* arcibiskup Rino Fisichella. Předseda Papežské rady pro novou evangelizaci poznamenal, že se tak stane vůbec poprvé v dějinách lidstva. Apoštol Petr položil v Římě svůj život za Krista. „Petrova víra nás utvrdí v tom, že brána vedoucí k setkání s Kristem je stále otevřena. Očekává, že do ní vstoupíme se stejným nadšením a přesvědčením jako první věřící,“ dodává Mons. Fisichella.

Podle zpráv tiskových agentur

Slavit mši svatou, zpovídat a nabízet osobní kontakt

Pater Michel-Maria a obnova jedné farnosti v centru Marseille

Místo činu: Marseille, farnost s 25 % muslimského obyvatelstva a 1 % praktikujících katolíků. V neděli 50, někdy jen 10 návštěvníků mše svaté. Kostel je většinou zavřený. V roce 2004 přišel nový farář, s pozdním povoláním, s minulostí umělce. „Otevři mi brány, jak jen to bude možné,“ s tím ho do této farnosti posílá arcibiskup.

Pater Michel-Maria situaci ve své nové farnosti do detailu neznal. Proto mu v jeho předchozí farnosti radili obvyklé: Jeden rok jen sleduj a nic neměň. Přesto našeho kněze nutila nevysvětlitelná síla dělat intuitivně právě opak: Do detailu navrhl program, jak by měl duchovní život ve farnosti sv. Vincence z Pauly do budoucnosti vypadat! „Myslím,“ říká P. Michel-Maria, „že Ježíš mi řekl: »Když nezačneš se změnami hned, již je nebudeš moci později provést.«“

První, co nový farář po svém příchodu v září 2004 udělal, bylo, že znovu otevřel kostel, a sice na 12 hodin denně. „Oznamil jsem, že mše svatá bude denně a ve velkém kostele, a ne v dobře vytápěné kryptě... Ale že tam bylo chladno!“ Ihned P. Michel-Maria vyčistil svatostánek. Potom s pomocí dobrovolníků uklidil celý kostel, což trvalo několik týdnů.

Postavil Matku Boží do středu, přičemž ikonu „Naši milé Paní ustavičné pomoci“, která visela zastrčená na jednom sloupu, pověsil na pravý pilíř v presbytáři nad své kněžské sedes. „Na začátku tedy byla velká důvěra v Ježíše a Marii a mnoho, mnoho práce. Začal jsem činit další důležitá rozhodnutí...“

Jak lidé na tyto změny reagovali? „Snažil jsem se být laskavý ke každému, nikoho jsem neposlal domů se slovy: »Milostivá paní, přestaňte s tím!« Po několika měsících jsem se pokusil všem vysvětlit: Pokud by vše šlo jako předtím, může být farnost do pěti let uzavřená. To bylo jisté!... Ale dělo se tu něco tajuplného: Na začátku si nikdo nestěžoval. Najednou přišlo v neděli na mši 250 lidí! Moji spolupráťiř minili: »Nedělej si žádné naděje, to je jen efekt nového, za dva týdny jsi opět na svých 50.« Ale nikdy jsme na tento malý počet neklesli. Počet návštěvníků bohoslužeb se průběžně zvyšoval...

Bůh mi skrze několik různých znamení dal na srozuměnou, že musím pokračovat... Uprostřed toho všeho ale bylo mnoho utrpení, mnoho i velmi těžkých zkoušek, které vlastně způsobily, že plodnost této práce byla zaručena. Ano, v jistém smyslu byly nutné, ale když je prožíváš, považuješ je za nespravedlnost. Je to nadmíru bolestné a nikomu bych tu zkušenost nepřal.“

„Když vstoupíme do nějakého kostela, musíme být uchvázeni nádherou prostoru, moci pocítit posvátnost,“ říká P. Michel-Maria. Proto musel nový farář provést důkladnou očistu kostela úplně na začátku. „Přítomnost Krista ve svatostánku vyžaduje tuto absolutní čistotu!“ Ze sakristie udělal opět místo ticha a usebrání. Nechal vyčistit liturgické předměty a znovu pozlatit, zhotovit nová paramenta a oltářní plátna. Ve službě tajemství Kristovy přítomnosti a mši svaté dostalo všechno hezké svůj smysl. To cítí i lidé a v době finanční krize nechyběli dárce, jejichž srdce Bůh otevřel skrze milost. „Bůh dává tam, kde je uctíván,“ ví kněz ze zkušenosti.

Tajemství mše svaté a krása liturgie věnuje P. Michel-Maria maximální prostor. „Musí se dotknout srdce.“ Nechává ji mluvit samu za sebe, bez úvodních slov a vloženého vysvětlování. Zato je každé gesto klidné a důrazné, jeho pohled prozrazuje usebranost a milující povědomí o tom, co koná. To vše podporuje i hudba. Tak skrze kněze společenství zažívá, že je vtaženo do světa Božího.

A po letech je tak kostel přeplněn 700 až 800 věřícími z celé Marseille a ostatních měst, lidmi každého věku, všech sociálních vrstev a každé barvy pleti! Již půl hodiny před začátkem mše svaté je více jak polovina lavic obsazená a panuje zbožné ticho. Kázání je pro P. Michel-Marii pro-

středkem během mše svaté, aby vytvořil přímý a velmi přátelský kontakt s lidmi. Mnozí přicházejí, jen aby slyšeli jeho kázání, jež jsou plná síly a jsou dobře srozumitelná a použitelná pro každodenní život. Pro faráře je velmi důležité, aby se po nedělní mši svaté venku před portálem osobně rozloučil přátelským slovem s každým (!) návštěvníkem bohoslužby.

„U nás neexistuje nic zvláštního, nejsou tu skupiny ani hnutí. Vše se točí okolo mše svaté, svaté zpovědi a osobního kontaktu. Neexistují schůze.“ Všechno důležité probírá P. Michel-Maria se svými zhruba 60 spolupracovníky většinou během společné snídaně nebo oběda. Panuje plodná, důvěryplná atmosféra. „Organizace nějaké farnosti,“ vysvětluje kněz, „musí být stejná jako život v rodině, kde každý plní svou roli. Nelze míchat poslání kněze s úkoly laiků, protože jsou rozdílného základu.“ V tom je se svými věřícími zajedno.

Klerika je pro P. Michela-Marii „pracovním oděvem“, který mu umožňuje navázání kontaktu právě s lidmi, kteří obyčejně do kostela nechodí. Je přesvědčen: „Každý má právo na to, aby kněze rozpoznal. Naše služba je pro spásu lidí tak důležitá, že naše viditelnost je nejlepším prostředkem, jak se setkat s nadpřirozeným světem... Ve světě, který odmítá Boha, je toto silné znamení o to nutnější.“

Když každé ráno v osm hodin odemyká kostel a poté, co zpovídal, jde snídat, ovšem ne do svého bytu, nýbrž ven na Canebière, nejživější ulici plnou obchodů, v jednom z barů pije kávu a mluví s lidmi, sem tam někoho pozve na croissant. „Jednoduchým kontaktem s lidmi můžeme vymýt mnoho předsudků z hlav lidí, které jim brání něco od církve očekávat. Například, že církev je bohatá a chce se jen míchat do jejich životů a že kněží neumějí žít skromně...“

Tak trávi kněz v klerice vědomě denně nějaký čas s lidmi na ulici, na poště nebo u prodávačů novin. Také kontakt s muslimy je velmi přátelský. „Zde na Canebière mě každý zná... A když má někdo nějaký problém, přijde za mnou. Neboť vědí, že farář po večerní mši svaté opět sedí ve zpovědnici a potom ve své hovorně vedle sakristie a každému je k dispozici až do 22 hodin... Diecézní kněz je jako mateřská přítomnost ve společnosti, ja-

Služba kněze je podstatná pro spásu

ko matka rodiny, která je jednoduše zde a všechno nechává ležet a stát, když její dítě potřebuje pomoc s domácím úkolem z matematiky... To vyžaduje velkou připravenost, ale myslím, že se to vyplatí. Nejde však zde o nějakou pastorační metodu. Tato připravenost musí vycházet z nehlubšího srdce.“

Jedním z důvodů, proč je jeho kostel plný, je určitě misionářská horlivost věřících, kteří zvou své hledající přátele a známé, aby přišli do farnosti k sv. Vincenci z Pauly. „Já jim vždycky říkám: Bud’-

P. Michel-Maria

te pasteveckými psy, kteří hledají a shánějí ovce. A oni sem přivádějí enormní množství lidí.“

Mnozí ale našli svou cestu zpět do církve díky „náhodnému“ setkání s P. Michel-Marií na ulici, díky viditelné přítomnosti a nadpřirozené dobrotě, kterou vyzařuje. „Lidé, kteří 40, 50 let nebyli na mši svaté, jsou najednou zde.“ Není tedy náhoda, že je ve farnosti tolik křtů. V roce 2012 bylo 171 křtů, z toho mnoho dospělých. „Křtil jsem,“ říká farář, „jednoho 91letého muže a před celou farností jsem se ho zeptal: Chcete být dítětem Božím? On odpověděl: Ano, ano. Přitom přišel v bačkorách. Bylo to moc, moc pěkné, všichni tleskali.“

Za vším tím rozkvětem stojí, jako knězovo tajemství, diskrétní a zároveň silná přítomnost Matky Boží. „Neboť bez ní,“ o tom je přesvědčen „by byl veškerý církevní život sterilní. S ní se vše rozhoduje.“ Poté, co její ikonu přenesl na centrální místo v kostele, zasvětil farář celou farnost Neposkvrněnému Srdci Mariinu, která je v jeho kostele uctívána jako „Naše milá Paní Všemocná“. Uvádí, že se denně modlí tři růžence, jeden v poledne, druhý večer před vystavenou Nejsvětější svátostí, vedený mladými, jichž přichází kolem 150 až 200, a třetí po večerní mši svaté.

„A od té doby,“ ujišťuje kněz, „plaveme v milosti! Zkuste to, a uvidíte!... Požehnání farnosti je trvalé, »žádný zázrak«, to nepřichází od ubohého faráře, ale od Marie, která je zde a chce, abychom pokračovali.“

Od doby, kdy P. Michel-Maria díky salesiánům v mládí poznal Matku Boží, stále více k ní rozvíjel lásku – „silným a živým způsobem... Stal se z toho společný život s ní. Mluví s ní, pracujeme společně, vše ve velké důvěře. Je to také nejvyšší misionářská úcta: hlásat ji jako cestu, kterou se lze dostat k jejímu Synu. Myslím, že důvod, proč nemůže evangelizace dále pokročit, je ten, že není Maria známá.“ Tak vidí P. Michel-Maria „hlavní hnací sílu“ obnovy: Marii, mši svatou a viditelně žité a zcela vydané kněžství. Vše musí vycházet od Boha: „Budoucnost církve závisí na obnově kněžství.“

Zdroj: Homme et prêtre.

*O. Michel-Marie Zanotti-Sorkine,
ed. Ad Solem.*

Z VISION 2000 - 5/2013 přeložil -tk-

Pondělí 25. 11. 2013: 6:05 Octava dies (743. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **6:35** Peru – Cesta slibu **7:00** Přejeme si... **7:15** Labyrintem víry s Tomášem Halíkem **7:40** U NÁS aneb od cimbálu o lidové kultuře (83. díl) **9:00** Jezuité o: Mariánská zjevení **9:20** Hudební magazín Mezi pražci **10:05** Nedělní čtení: Slavnost Ježíše Krista Krále **10:35** Harfa Noemova **11:05** NOEkreace (202. díl) **11:15** Noeland (45. díl) **11:45** Sedmihlásky – Seděla na jámě **11:50** Nečekaná výprava do Afriky **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Bude LÍP **14:05** Octava dies (743. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **14:35** Příběhy odvahy a víry: Popraviště Butovo (1. díl): Ruská Golgota **15:05** Noční univerzita: Mgr. Daniel Kroupa, Ph.D. – Vztah pravdy a svobody **16:00** V souvislostech (29. díl) **16:20** Dobrý Pastier **16:55** Hlubinami vesmíru s Ing. Vlastimilem Nelibou **17:35** Hvězdný prachy – odhalte falešné sliby včas (3. díl): Jistota nejistoty, nejistota jistoty [P] **18:04** **18:05** Kde se dělá dobro **18:25** Sedmihlásky – Seděla na jámě **18:30** Nemám na Tebe čas [P] **18:40** Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (34. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha [P] **19:00** Ars Vaticana (1. díl) **19:10** Hornolidečko – Seninka **19:25** Přejeme si... **19:40** Zprávy z Věčného města: 25. 11. 2013 [P] **20:00** Klapka s... (71. díl) [P] **21:00** Na koberečku **21:10** Terra Santa News: 20. 11. 2013 **21:35** Noční univerzita: MUDr. Roman Joch – Křesťanské učení o spravedlivé válce **22:40** NOEkreace (202. díl) **22:50** Kostel na předměstí [P] **23:00** Octava dies (743. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **23:35** Kulatý stůl: Encyklika Lumen Fidei.

Úterý 26. 11. 2013: 6:05 Zprávy z Věčného města: 25. 11. 2013 **6:15** MFF Strážnice 2013: Naše světla... **7:50** Budu pomáhat: Júnův statek **7:55** UNITED 2013: Jeden život **8:20** Harfa Noemova **8:45** Cesta k andělům (63. díl): Lucie Výborná **9:35** Jezuité o: Mariánská zjevení **10:00** Octava dies (743. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **10:30** Noční univerzita: MUDr. Roman Joch – Křesťanské učení o spravedlivé válce **11:30** Kaplička svaté Barbory **11:40** Sedmihlásky – Seděla na jámě **11:45** Nemám na tebe čas **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** P. S. [P] **12:15** Platinové písničky (83. díl): Dechovka **12:45** Ars Vaticana (1. díl) **13:00** Labyrintem víry s Tomášem Halíkem **13:30** Zprávy z Věčného města: 25. 11. 2013 **13:40** Hudební magazín Mezi pražci **14:25** Kulatý stůl: Encyklika Lumen Fidei **16:00** Přejeme si... **16:15** Misie slovenských salesiánů v Belgii **17:45** Vyznání **18:00** Noeland (45. díl) **18:30** Sousedská výpomoc [P] **18:40** Sedmihlásky – Seděla na jámě **18:45** Dávní hrdinové: Připravít, pozor, pal! **19:10** NOEkreace (202. díl) **19:20** Odkaz předků (5. díl): Stará Voda **19:35** Zpravodajské Noeviny (535. díl): 26. 11. 2013 [P] **20:00** Na pořadu rodina – Děti na zemi i v nebi [L] **21:05** Zprávy z Věčného města: 25. 11. 2013 **21:15** Přejeme si... **21:30** Zpravodajské Noeviny (535. díl): 26. 11. 2013 **21:50** P. S. **22:00** Cvrlikání (23. díl): Nevermore & Kosmonaut **23:05** Terra Santa News: 20. 11. 2013 **23:30** Outdoor Films s Miroslavem Šebelou.

Středa 27. 11. 2013: 6:05 Zpravodajské Noeviny (535. díl): 26. 11. 2013 **6:20** Noční univerzita: Mgr. Daniel Kroupa, Ph.D. – Vztah pravdy a svobody **7:15** NOEkreace (202. díl) **7:25** Dobrý Pastier **8:05** Hrdinové víry: Tomáš Špidlík **9:10** Ars Vaticana (1. díl) **9:20** Pro vita mundi (67. díl): P. Mgr. Adam Rucki (2. díl) **10:05** Zprávy z Věčného města: 25. 11. 2013 **10:20** Generální audience [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Klapka s... (71. díl) **13:55** Na koberečku **14:05** Naše zasvěcení **14:30** Hornolidečko – Seninka **14:40**

Jezuité o: Mariánská zjevení **15:00** Kde se dělá dobro **15:20** Peru – Cesta slibu **15:40** Zpravodajské Noeviny (535. díl): 26. 11. 2013 **16:00** Cvrlikání (23. díl): Nevermore & Kosmonaut **17:05** Můj Bůh a Walter: Církev [P] **17:20** Zprávy z Věčného města: 25. 11. 2013 **17:30** Nábožné združení svätého Jozefa **18:00** Octava dies (743. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **18:30** Halloween [P] **18:40** Sedmihlásky – Seděla na jámě **18:45** Hvězdný prachy – odhalte falešné sliby včas (3. díl): Jistota nejistoty, nejistota jistoty **19:15** Terra Santa News: 27. 11. 2013 [P] **19:35** Přejeme si... [P] **20:00** Adorace [L] **21:05** BET LEICHEM – vnitřní domov (30. díl) [P] **21:20** Noční univerzita: P. Radomír Metoděj Hofman, OT – Německý řád **22:35** Příběhy odvahy a víry: Popraviště Butovo (1. díl): Ruská Golgota **23:00** Generální audience papeže [P] **23:35** MFF Strážnice 2013: Naše světla...

Čtvrtek 28. 11. 2013: 6:05 Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (34. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **6:25** Terra Santa News: 27. 11. 2013 **6:45** BET LEICHEM – vnitřní domov (30. díl) **7:00** Platinové písničky (83. díl): Dechovka **7:30** Obec Voderady **7:40** Misie slovenských salesiánů v Belgii **8:30** Odkaz předků (5. díl): Stará Voda **8:45** Na pořadu rodina – Děti na zemi i v nebi **9:50** Přejeme si... **10:10** Kulatý stůl: Encyklika Lumen Fidei **11:40** Sedmihlásky – Seděla na jámě **11:45** Halloween **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** P. S. [P] **12:15** MFF Strážnice 2013: Naše světla... **13:50** Generální audience papeže **14:20** Pro vita mundi (67. díl): P. Mgr. Adam Rucki (2. díl) **15:00** Plápolý ohňa **15:20** Kostel na předměstí **15:30** Harfa Noemova **16:00** Zpravodajské Noeviny (535. díl): 26. 11. 2013 **16:15** Velikonoční zastavení v Litomyšli **16:30** Děti ulice **16:45** Labyrintem víry s Tomášem Halíkem **17:10** Klauzura **17:30** Budu pomáhat: Lékořice **17:40** Ars Vaticana (2. díl) **17:50** NOEkreace (202. díl) **18:00** Dávní hrdinové: Připravít, pozor, pal! **18:25** Sedmihlásky – Seděla na jámě **18:30** Divný mail [P] **18:40** Cesta k andělům (63. díl): Lucie Výborná **19:35** Zpravodajské Noeviny (536. díl): 28. 11. 2013 [P] **20:00** U NÁS aneb od cimbálu o lidové kultuře (26. díl): Dalibor Štrunc a Cimbál Classic **21:00** Putování po evropských kláštřech: Františkánský klášter v Assisi, Itálie **21:35** Světce dvou národů **22:05** P. S. **22:15** Octava dies (743. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **22:45** Hvězdný prachy – odhalte falešné sliby včas (3. díl): Jistota nejistoty, nejistota jistoty **23:10** Přejeme si... **23:25** Můj Bůh a Walter: Církev **23:45** Misie na živo – Milosrdní bratři **0:45** Zpravodajské Noeviny (536. díl): 28. 11. 2013.

Pátek 29. 11. 2013: 6:05 Zpravodajské Noeviny (536. díl): 28. 11. 2013 **6:20** NOEkreace (202. díl) **6:30** Hvězdný prachy – odhalte falešné sliby včas (3. díl): Jistota nejistoty, nejistota jistoty **7:00** Jak potkávat svět – se Zdeňkem Hajným **8:20** Se salesiány na jihu Madagaskaru: Boží lid **8:45** Noční univerzita: P. Radomír Metoděj Hofman, OT – Německý řád **10:00** Na koberečku **10:10** Příběhy odvahy a víry: Popraviště Butovo (1. díl): Ruská Golgota **10:35** Klapka s... (71. díl) **11:40** Sedmihlásky – Seděla na jámě **11:45** Divný mail **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Ars Vaticana (2. díl) **13:00** Přejeme si... **13:15** BET LEICHEM – vnitřní domov (30. díl) **13:35** Odkaz předků (5. díl): Stará Voda **13:50** Síla evangelia **14:25** Bude LÍP **15:35** Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (34. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **16:00** Zpravodajské Noeviny (536. díl): 28. 11. 2013 **16:15** Vyznání **16:25** O kom, o čem: O tvorbě Bukovinských Slováků **16:50** Na pořadu rodina – Děti na zemi i v nebi **17:55** Noeland (45. díl) **18:25** Sedmihlásky – Seděla

na jámě **18:30** Mikuláš má bratříčka [P] **18:40** Můj Bůh a Walter: Církev **18:55** Putování po evropských kláštřech: Františkánský klášter v Assisi, Itálie **19:35** Hornolidečko – Valašské Příkazy [P] **19:40** Zprávy z Věčného města: 29. 11. 2013 [P] **20:00** Kulatý stůl: Vývoj restituční církevního majetku [L] **21:35** Kde se dělá dobro **22:00** Nedělní čtení: 1. neděle adventní [P] **22:30** Přejeme si... **22:45** Cesta k andělům (63. díl): Lucie Výborná **23:40** Velikonoční zastavení v Litomyšli **0:00** Labyrintem víry s Tomášem Halíkem **0:25** Naše cesta: Salesiáni na Madagaskaru.

Sobota 30. 11. 2013: 6:05 Zprávy z Věčného města: 29. 11. 2013 **6:15** Hornolidečko – Valašské Příkazy **6:20** Velikonoční zastavení v Litomyšli **6:35** Kostel na předměstí **6:45** Cvrlikání (23. díl): Nevermore & Kosmonaut **7:50** BET LEICHEM – vnitřní domov (30. díl) **8:05** Jezuité o: Mariánská zjevení **8:30** Noeland (45. díl) **9:00** Sedmihlásky – Seděla na jámě **9:05** Dávní hrdinové: Připravít, pozor, pal! **9:35** Můj Bůh a Walter: Církev **9:50** Hvězdný prachy – odhalte falešné sliby včas (3. díl): Jistota nejistoty, nejistota jistoty **10:15** Život na konci života **11:40** Zpravodajské Noeviny (536. díl): 28. 11. 2013 **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [P] **12:10** P. S. **12:25** Nedělní čtení: 1. neděle adventní **12:55** Přejeme si... **13:10** Misie slovenských salesiánů v Belgii **14:00** Peru – Cesta slibu **14:20** U NÁS aneb od cimbálu o lidové kultuře (26. díl): Dalibor Štrunc a Cimbál Classic **15:20** Léta letí k andělům (51. díl): Jan Vodňanský **15:40** Zprávy z Věčného města: 29. 11. 2013 **15:50** NOEkreace (202. díl) **16:05** Platinové písničky (83. díl): Dechovka **16:35** Příběhy odvahy a víry: Monstrprocesy (2. díl): Fraška spravedlnosti [P] **17:00** Nešporý 1. adventní neděle z Vatikánské baziliky [L] **18:20** Hornolidečko – Valašské Příkazy **18:25** Sedmihlásky – Seděla na jámě **18:30** Mikuláš má bratříčka **18:40** Na pořadu rodina – Děti na zemi i v nebi **19:40** V souvislostech (30. díl) [P] **20:00** Outdoor Films s Daliborem Carbolem [P] **21:35** Labyrintem víry s Tomášem Halíkem: Oslovit Zachea **22:05** P. S. **22:15** Zprávy z Věčného města: 29. 11. 2013 **22:25** Budu pomáhat: Lékořice **22:35** Noční univerzita: Mgr. Daniel Kroupa, Ph.D. – Vztah pravdy a svobody **23:25** Osmý tón Svatého Hostýna **23:50** Bude LÍP.

Neděle 1. 12. 2013: 6:15 Peru – Cesta slibu **6:35** Odkaz předků (5. díl): Stará Voda **6:50** Ars Vaticana (2. díl) **7:00** U NÁS aneb od cimbálu o lidové kultuře (26. díl): Dalibor Štrunc a Cimbál Classic **8:00** Uganda, trpící perla Afriky **8:30** Na koberečku **8:40** Zprávy z Věčného města: 29. 11. 2013 **9:00** Mše svatá s papežem Františkem z návštěvy farnosti sv. Cyrila Alexandrijského [L] **10:35** Misie slovenských salesiánů v Belgii **11:25** Už nikdy více Vidomegon **11:45** Vyznání **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech (30. díl) **12:40** Zpravodajský souhrn týdne **13:35** Platinové písničky **14:05** Outdoor Films s Daliborem Carbolem **15:40** Noční univerzita: P. Radomír Metoděj Hofman, OT – Německý řád **16:55** Sedmihlásky – Náš kohout navečír [P] **17:00** Cirkus Noeland (7. díl) [P] **17:30** Dávní hrdinové: Plavat nebo zemřít **18:00** Můj Bůh a Walter: Církev **18:15** Zprávy z Věčného města: 29. 11. 2013 **18:25** NOEkreace (203. díl) [P] **18:35** BET LEICHEM – vnitřní domov (30. díl) **19:00** Budu pomáhat: Lékořice **19:10** Jezuité o: Trest smrti **19:35** Přejeme si... [P] **20:00** Octava dies (744. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] **20:30** Má vlast: Zábřeh [P] **22:05** V souvislostech (30. díl) **22:25** Na pořadu rodina – Děti na zemi i v nebi **23:25** Nedělní čtení: 1. neděle adventní **0:05** Ars Vaticana (2. díl) **0:15** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:25** Hudba na pražské Loreť.

MODLITBA ZA NÁROD

Pod záštitou kardinála Dominika Duky OP se modlíme za náš národ **každého 28. dne v měsíci v 16.15 hodin ve Svatováclavské kapli katedrály sv. Víta, Václava a Vojtěcha u sv. Václava a pak v bazilice sv. Jiří na Pražském hradě u sv. Ludmily**. K této společné modlitbě jste všichni upřímně zváni. Kdo nebude moci přijít do katedrály a baziliky sv. Jiří, prosíme, připojte se k nám na svém místě, také v průběhu měsíce podle Vašich možností. Můžete se také připojit k dobrovolnému půstu 28. dne v měsíci. Texty k modlitbě jsou na www.tisk.cirkev.cz.

Sestry premonstrátek ze Svatého Kopečka u Olomouce Vás srdečně zvou na **adventní duchovní obnovu BLAHOŠLAVENÍ CHUDÍ**. Téma souvisí s pastorační přípravou na světové setkání mládeže v roce 2016. Papež František vyzývá každého z nás, abychom blahoslavenství učinili svým životním programem. Duchovní obnova se uskuteční **ve dnech 14.–15. prosince 2013**. Program začíná v sobotu v 9 hodin mši svatou v bazilice Navštívení Panny Marie a pokračuje v Norbertinu (vede Sr. Siarda L. Trochtová). Zakončení je v neděli ve 13 hodin. Z důvodu omezené kapacity **je nutné se přihlásit do 9. prosince 2013** na e-mail info@premonstratky.cz nebo na tel. 733 755 836.

PUZZLE BETLÉMA – 260, 480 a 920 dílků. Cena 150, 280 a 400 Kč. Objednávky: Římskokatolická farnost Třebíč-město, Martinšské nám. 20, 674 01 Třebíč • tel. 728 133 220 • www.volny.cz/trebicmartin.

Lipový kříž – Společnost pro kulturní identitu Vás zve na **přednášku Mgr. Petra Bahníka VELKÉ PRONÁSLEDOVÁNÍ (ČESKO-SLOVENSKO 1948–1963)**, která se bude konat **v úterý 3. prosince 2013 v 18 hodin** v sále 315, 3. patro, Český svaz vědeckotechnických společností, Novotného lávka 5, Praha 1.

Římskokatolická farnost Jalubí ve spolupráci s CK Trinity Košice pořádá **POUŤ DO IZRAELE – SVATÉ ZEMĚ ve dnech 19. 3. – 26. 3. 2014**. Cena 18 200 Kč. V programu jsou místa známá i méně známá. V ceně není zahrnuto 100 USD pro obslužné a vstupy, cesta autobusem do Vídně, pojištění a kapesné. Průvodce zajištěn. Doprovod kněží: P. Vojtěch Daněk a P. Jiří Polásek. **Bližší informace a program je na www.zasova.net**. Hlaste se co nejdříve na ŘK FÚ Jalubí, tel. 572 503 561 nebo 739 245 903.

PRVNÍ SOBOTA NA KLOKOTECH 7. prosince 2013 – ThLic. Mgr. Jaroslav Lorman, ThD. (odborný asistent Kato­lické teologické fakulty v Praze): SEDM PŘEKÁŽEK ŠTASTNÉHO ŽIVOTA (III. část).

Program: 13.30–16.00 hod. promluva v domě Emauzy • 16.00 hod. zpívané klokotské hodinky • 16.30 hod. růženec • 17.00 hod. mše svatá. Srdečně zve Římskokatolická farnost Tábor-Klokoty a ob­láti Panny Marie Neposkvrněné.

Srdečně zveme na **SMÍRNOU POBOŽNOST V ČIHOŠTI 14. prosince 2013**. **Program:** 8.45 hod. – svatý růženec (rozjímavý) • 9.30 hod. – mše svatá • 10.15 hod. – výstav Nejsvětější svátosti oltářní – soukromá adorace • 12.00 hod. – výstav Nejsvětější svátosti oltářní – společná adorace. Příležitost ke svátosti smíření v době svatého růžence a soukromé adora­ce. **Informace:** Římskokatolická farnost, 582 87 Čihošť 1 • tel. 723 592 641 • www.cihost.webnode.cz • e-mail: farnostcihost@email.cz.

Liturgická čtení

Neděle 24. 11. – slavnost Ježíše Krista Krále

1. čt.: 2 Sam 5,1–3
Ž 122(121),1–2.4–5
Odp.: srov. 1 (*Do domu Hospodinova půjdeme s radostí.*)
2. čt.: Kol 1,12–20
Ev.: Lk 23,35–43
Slovo na den: Židovský král.

Pondělí 25. 11. – nez. pam. sv. Kateřiny Alexandrijské

1. čt.: Dan 1,1–6.8–20
Dan 3,52.53.54.55.56
Odp.: ... *svrchovaně chvályhodný a velebený navěky.*
Ev.: Lk 21,1–4
Slovo na den: Dala dvě.

Úterý 26. 11. – ferie

1. čt.: Dan 2,31–45
Dan 3,57.58.59.60.61
Odp.: ... *chvalte a oslavujte ho navěky.*
Ev.: Lk 21,5–11
Slovo na den: Dejte si pozor, abyste se nenechali svést!

Středa 27. 11. – ferie

1. čt.: Dan 5,1–6.13–14.16–17.23–28
Dan 3,62.63.64.65.66.67
Odp.: ... *chvalte a oslavujte ho navěky.*
Ev.: Lk 21,12–19
Slovo na den: Trpělivostí zachráníte svou duši.

Čtvrtek 28. 11. – ferie

1. čt.: Dan 6,12–28
Dan 3,68.69.70.71.72.73.74
Odp.: ... *chvalte a oslavujte ho navěky.*
Ev.: Lk 21,20–28
Slovo na den: Zdvihněte hlavu.

Pátek 29. 11. – ferie

1. čt.: Dan 7,2–14
Dan 3,75.76.77.78.79.80.81
Odp.: ... *chvalte a oslavujte ho navěky.*
Ev.: Lk 21,29–33
Slovo na den: Poznáte, že Boží království je blízko.

Sobota 30. 11. – svátek sv. Ondřeje

1. čt.: Řím 10,9–18
Ž 19(18),2–3.4–5
Odp.: Řím 10,18b (*Všude na zemi pronikl jejich hlas.*)
Ev.: Mt 4,18–22
Slovo na den: Pojďte za mnou.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

23. – 30. LISTOPADU 2013

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 24. 11.	PO 25. 11.	ÚT 26. 11.	ST 27. 11.	ČT 28. 11.	PÁ 29. 11.	SO 30. 11.									
Antifona	730	824	934	1045	949	1061	964	1077	980	1096	996	1113	1673	1892		
Žalm	786	884	783	881	783	881	784	883	784	883	784	883	786	884		
Ranní chvály:																
Hymnus	730	825	738	833	738	833	738	833	738	833	738	833	1598	1811		
Antifony	731	825	935	1046	950	1062	965	1079	981	1097	998	1115	1599	1811		
Žalmy	813	914	936	1046	950	1063	965	1079	981	1097	998	1115	813	914		
Krátké čtení a zpěv	731	826	938	1049	953	1066	969	1083	985	1101	1001	1118	1599	1812		
Antifona k Zach. kantiku	731	826	939	1050	953	1066	969	1083	985	1101	1002	1119	1600	1812		
Prosby	732	826	939	1050	953	1066	969	1084	985	1101	1002	1119	1675	1894		
Závěrečná modlitba	732	827	939	1050	954	1067	970	1084	986	1102	1002	1120	1600	1812		
Modlitba během dne:																
Hymnus	792	827	739	834	739	834	739	834	739	834	739	834	739	834		
Antifony	733	828	940	1051	955	1068	971	1085	987	1103	1004	1121	1019	1138		
Žalmy	818	919	940	1052	955	1068	971	1085	987	1103	1004	1121	1019	1138		
Krátké čtení	733	828	943	1054	957	1070	973	1088	989	1106	1006	1124	1676	1895		
Závěrečná modlitba	732	827	943	1054	957	1071	973	1088	990	1106	1006	1124	1600	1812		
Nešpory:																
Hymnus	727	821	727	821	740	835	740	835	740	835	740	835	41	39		
Antifony	727	821	734	829	945	1057	960	1073	976	1091	992	1109	1009	1126	45	43
Žalmy	727	821	734	829	945	1057	960	1073	976	1091	992	1109	1009	1126	808	908
Kr. čtení a zpěv	729	823	736	832	947	1060	962	1076	979	1094	995	1112	1011	1129	45	43
Ant. ke kant. P. M.	729	823	737	832	948	1060	962	1076	979	1094	995	1112	1011	1129	45(A)	43(A)
Prosby	729	824	737	832	948	1060	963	1076	979	1095	995	1112	1011	1129	46	44
Záv. modlitba	732	827	732	827	948	1061	963	1077	980	1095	996	1113	1012	1130	48	46
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

Z JINÝCH NAKLADATELSTVÍ

BLÁZNI PRO KRISTA

Jaroslav Schrötter • Odpovědná redaktorka Ivana Albrechtová

Každý den, ať už je příjemný nebo plný problémů, může být začátkem něčeho nového. Tato knížka je inspirací a podnětem, jak z každého dne vytěžit o trochu víc než jen povzdechnutí, jak ten čas letí. Obsahuje 77 krátkých citátů z listů apoštola Pavla a zamyšlení k němu.

Karmelitánské nakladatelství • Brož., 113x165 mm, 88 stran, 99 Kč

VYCHOVAL MĚ GANGSTER

P. René-Luc • Z francouzštiny přeložila Veronika Kloučková • Odpovědná redaktorka Lucie Mašátová

Nic nenahrávalo tomu, že by se René-Luc měl někdy stát knězem. Svému povolání byl ještě na hony vzdálen i onoho podzimního večera v listopadu roku 1979, kdy byl svědkem toho, jak se mu nevlastní otec uprostřed ulice zastřelil, právě ho propustili z vězení. Tento traumatický zážitek navazuje na léta bouřlivého dětství. René-Luc, který vlastního otce nepoznal, se rychle stává mladistvým zločincem – navzdory lásce své matky, která se ze všech sil snaží obstarat pět dětí. Cesta z kopce se zarazí až tehdy, když se René-Luc setká s kazatelem Nickym Cruzem, bývalým vůdcem newyorského gangu Portorikánců. Vyslechne jeho svědectví o setkání s Kristem a zasáhne ho Boží milost, takže se rozhodne změnit svůj život a odevzdat ho Bohu. Setkává se s hnutím charismatické obnovy a postupně je získán pro novou evangelizaci: spolu s otcem Danielem Angem a dalšími jede povzbuzovat křesťany do válkou zmlitaného Libanonu, svědčí o své víře před tisíci mladými a stává se duchovním synem Jana Pavla II. Roku 1994 je vysvěcen na kněze. Hledá a nalézá i svého fyzického otce. Knižka je strhujícím příběhem víry a naděje, který potvrzuje, že Boží milost umí psát rovně i po křivých rádcích.

VOJMÍROVA CESTA

Text a ilustrace Oldřich Selucký • Odborně lektorovala Jarmila Bednaříková • Redakce Stanislav Předota

Hodiny Velkomoravské říše odbíjejí jednu z rozhodujících chvil. Biskupa Metoděje s jeho družinou přepadne na hranicích jednotka franských vojáků a odváží je neznámo kam. Kniže Rastislav se dlouho očekávaných zpráv nedočká... Mezi zajatci je i mladý Vojmír. Před sedmi lety byl ještě chlapec a prožíval dobrodružství, o kterých vypráví kniha Strážce ohně. Teď je odhodlán podniknout vše, co je v jeho silách, aby osvobodil Metoděje, kterého těžce zkoušená vlast tolik potřebuje. Netuší, kolika nebezpečími bude muset projít. Hodně toho pozná o životě rytířů, učenců a mnichů, než dozraje v muže a najde svou vlastní cestu životem. Vhodné pro čtenáře od 9 let.

Karmelitánské nakladatelství • Váz., A5, 344 stran, 259 Kč

INFORMACE O PŘEDPLATNÉM SVĚTLA NA ROK 2014 jsme uveřejnili na této stránce ve Světlo číslo 42.

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o.,
Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

772 00 Olomouc 2
982707-0262/2011

P. P.

TZ D + 1

771 11 Olomouc 1

Dolní nám. 24
Matice cyrilometodějská s. r. o.